

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

GÜCÜMÜZÜ TARİHİN AKIŞINDAN ALİYORUZ

• Sınıf
Savaşımında
Kritik An

• Devrimci
Anlayış

• Yeni
Ekimlerin
Eşiğindeyiz

• Baskılar,
Tutuklamalar
Bizi
Yıldırılmaz

• Baskılara
Bir Cevap da
TÜYAP'ta

• Mücadele
Birliği ile
Dayanışma

BASKILAR BIZI YILDIRAMAZ!

SINIF SAVAŞIMINDA KRİTİK AN

Yeni Evre'de söylenenler çok kısa sürede doğrulandı. Kapitalizmin çöküş dinamikleri, kapitalist meta üretimini hızlı ve sıçramalı olarak yıkıma götürüyor. Kapitalizmin dünya krizi ve onun bu son hamlesi, çöküşe büyük bir hız verdi. Tüm bu olan bitenin çok kısa sürede ortaya çıkması, içinde olduğumuz tarihsel sürecin bir özelliğidir. Geçmekte olduğumuz dönemin bu özellikleri doğru kavranmalıdır.

Emperyalist-kapitalist sistemi yalnızca bugünkü verili durumu içinde ele alırsak, yani, ekonomik kriz, gerilimler, çatışmalar gözönüne alınırsa, toplumsal sistemin evrensel çöküşünü açıklayamayız. Marksizm, her verili durumu, her güncel gelişmeyi son nedeniyle, güncel olanı etkileyen, onun yönünü değiştiren temeldeki harekete geçirici güçlerle birlikte ele alır. Çünkü güncel olan, verili görünen belli bir temele bağlı olarak ortaya çıkar ya da değişir. Kapitalizmin çözümlenemez çelişkileri kendini krizler, gerilimler, çatışmalar biçiminde dışa vurur. Sistemin uzlaşmaz ve çözümlenemez çelişkileri ne denli keskinse, bu temelden kaynaklanan toplumsal (sınıfsal) çatışmalar da o oranda şiddetli olur.

Her ekonomik kriz sırasında açığa çıkan ve şiddetlenen sistemin uzlaşmaz çelişkileri, kapitalizmin gelişimine bağlı olarak olgunlaşırlar. Çelişkilerin olgunlaşması, aynı zamanda bunun keskinleşmesi demektir. Çelişkilerin gelişmesiyle birlikte keskinleşmesi, kapitalizmi havaya uçuracak bir düzeye gelmiştir, ya da çelişkilerin bugünkü olgunlaşmışlık düzeyinde varolan toplumsal sistem, bununla uzun süre varlığını sürdüremez. Dün çelişkiler sonuna değin olgunlaşmadan da devrimlere yol açabiliyordu, bugün ise devrimler çelişkilerin olgunlaşmasının ürünleri olarak gündeme geliyor. Bu iki durum arasında bir dizi gelişmenin belirlediği tarihsel farklılık var. Bu farkı anlamayan, sınıf savaşının bugünkü seyrini, politik gerilimleri ve dünyadaki diğer olayları tanımlayamaz.

Kapitalizm kendini tüketmiştir. Çözülüp dağılması, kendi çelişmeli evrimiyle birlikte hızlanmıştır. Burjuva toplumun çözülüp dağılması yeni ortaya çıkan bir durum değildir. Şimdi olan, eski toplumun dağılmasının iyice derinleşmesi ve egemen duruma gelmesidir. Çünkü, bu toplumun gözeneklerinde gelişen daha üst bir toplumun, komünizmin maddi koşulları, her bakımdan olgunlaşmış-

tır. Kapitalist, maddi koşulları sonuna kadar geliştirirken ve geliştirmek zorundayken, bunu, kendi isteği dışında, kapitalist meta üretimine egemen olan yasalar gereği yapmak durumunda kalmıştır. Sermaye kendisini genişletirken, üretici güçleri de geliştirmek, üretimi daha fazla bilimin sonuçlarına dayandırmak, doğa güçlerini daha fazla kullanmak, emeği sürekli yetkinleştirmek: canlı emek gücünün üretimdeki payını en aza indirmek, kısacası üretici güçleri devasa boyutlara çıkarmak, maddi koşulları daima geliştirmek zorundadır. Maddi koşullar olgunlaştıkça bu koşullar içinde bulunan sorunun, çelişkilerin çözümleri de o ölçüde açığa çıkar.

Kapitalist üretim, bir dizi ekonomik altüst oluş, yıkım, çığır açıcı gelişme ve daimi bir değişim sonucu üretici güçleri dev boyutlara çıkardı. Üretici güçlerin evrensel gelişmesi, kapitalist üretim biçiminin kabuğuna sığmayacak denli çok büyük. Burada bir çelişki, çatışma var. Üretici güçlerin gelişimiyle, toplumsal biçim arasındaki çatışma çok şiddetli. Ama kapitalist kabuk için çok büyük olan bu güçler, komünist toplumun ise üzerinde yükseleceği maddi temelin sadece ön koşullarıdır. Üretici güçler komünist toplumda daha da artacaktır. Büyük ölçüde gelişmiş olan maddi koşullar, zorunluluk çağından özgürlük çağına sıçrayışın koşullarıdır. İçinde bulunduğumuz tarihsel evre, zorunluluk çağından özgürlük çağına geçişle, sıçrayışla karakterize edilir.

Kurtuluşun maddi koşulları tarihsel hareketin kendi gelişimi tarafından ortaya çıkartılmıştır. Maddi koşulların ulaştığı düzeye dayanarak, kapitalist sistem bir bütün olarak, sosyalizme geçiş için olgundur diyoruz. Sosyalizmin uygulanmaya konması için öncelikle koşulların devrimcileştirilmesi, devrimci bir dönemin kapitalizmden komünizme devrimci bir geçiş döneminin yaşanması gerekiyor. Dünya devrimi ise kapitalizmin her ekonomik krizi sırasında biraz daha olgunlaşıyor ve zorunluluğunu herkese kesin olarak kabul ettiriyor. Dünyada yükselen proletaryanın sınıf savaşları, politik çatışmalar, kitlelerin devrimci eylemleri dünya devrimini hızlandırıcı bir rol oynuyor.

Leninistlerin Yeni Evre'de söylediklerinin kısa sürede doğrulanması, tarihin nasıl hızlı ilerlediğini, olayların nasıl arka arkaya yaşandığını ve yoğunluk kazandığını gösteriyor, olaylar çok hızlı ve çok yoğun yaşandığı

için tarih, kısa tarih haline geldi. Fakat tarih, birbirinden kopuk ülkelerin tarihi olarak değil de, bir dünya tarihi olarak gelişiyor. Tarihin bir dünya tarihi olarak gelişmesinin temelinde ülkeleri ve insanları birbirine bağlayan meta üretiminin egemenliği, dünya ticareti ve dünya pazarı var; proletaryanın karşılıklı bağımlılığı var. Bu temel üzerinde süren proletaryanın sınıf savaşının şiddetlenmesi, dünyadaki olayların, politik gelişmelerin kısa sürede meydana gelmesine yol açıyor. Kapitalizmin çelişkilerinin keskinleşmesine bağlı olarak sınıf savaşı da yoğunluk kazanıyor. Sınıf savaşının yoğunlaşması ve hızlanması demek, tarihin sürecinin hızlanması, bu sürecin çok daha kısa sürede geçilmesi demektir. Tarihi süreci kısaltan her gelişme proletaryanın kesin yararına. Tarih ne denli hızlanmışsa, proletarya amacına o derece yaklaşıyor; ya da nihai hedefi proletaryaya o oranda yaklaşıyor.

Her ekonomik krizden sonra toplam toplumsal sermaye daha az elde toplanır. Sermayenin tek tekele doğru gitme eğilimi kendisini tüm şiddetiyle gösterir. Süreç sistemin temelindeki çelişkilerin keskinleşmesini ve öne çıkmasını beraberinde getirir. Sermaye daha oraya varmadan, kapitalist düzen bir çok yerde devrildi ve devrilmektedir. Burjuvazi bu güne kadar, ekonomik krizlerini her defa, daha büyüklerine yol açacak şekilde ertelemiştir. Artık o noktaya gelinmiştir ki, sistemin tüm çelişkileri üst üste binmiştir. Çelişkilerin üst üste binmesi, her an patlamaların, sıçramaların, ani olayların patlak vermesini tetikleyen bir durumun doğması demektir. Bu gün bütün dünyada görülen bu somut durum, kapitalizmin ekonomik yasalarının nasıl önlenemez bir güçle kendi sonuçlarına doğru ilerlediği, biçimindeki marksist görüşü parlak bir biçimde doğrulamıştır.

Kitlelerin sefaletinin derinleşmesi, yaşam koşullarının kötüleşmesi yalnızca ekonomik kriz sırasında ortaya çıkmaz; sermaye üretimiyle birlikte gelişen bir durumdur. Ekonomik krizler halkın sefaletini çok daha yıkıcı hale getirir. Kitlelerin sefaletinin derinleşmesiyle beraber, burjuvaziye devirecek yıkıcı ve devrimci bir hareket de gelişir. Kapitalizmin yol açtığı sefaletin nasıl da sistemi alaşağı edecek bir devrimci harekete ve devrimlere yol açtığı geçen yüzyıl boyunca görüldü ve bu yüzyılın başlamasıyla da görülmüştür.

İçinde bulunduğumuz süreç devrimci bir süreçtir. Niceliğin niteliğe dönüştüğü, sistemin karşısına dönüştüğü nitel sıçramalar sürecidir. Devrimci süreçlerde, sınıf savaşımı olağanüstü bir durum, bir kriz anı, bir kritik an ile karşı karşıya gelir. Sınıf savaşımının kritik bir anında her devrimci sınıf nasıl davranırsa, devrimci bir sınıf olarak proletarya da öyle davranacaktır. Devrimci mücadele yöntemlerine dayanarak iktidara gelecektir.

C.DAĞLI

DEVİRİMCİ ANLAYIŞ

Olgunlaşan nesnel koşulları ve artan olanakları bir devrime dönüştürmek için, bu görevi başaracak olan işçilerin, herşeyden önce, devrimci bir anlayışa sahip olmaları gerekir. Devrimci anlayışı taşımaksızın, işçi sınıfı ne halk kitlelerine öncülük edebilir, ne de oluşan uygun koşulları devrime dönüştürebilir.

Yeni bir toplumun, sınıfsız bir toplumun, sosyalizmin kurulabilmesi için, öncelikle devrimci bir dönüşüm döneminin koşulların devrimcileştiği bir dönemin oluşması gerekiyor. Koşulların devrimcileşmesi ve yeni bir toplumun kurulması için, işçi sınıfının evrensel enerjisinin, halk kitlelerinin devrimci enerjisinin harekete geçirilmesi, zorunlu bir ön koşuldur. Ancak devrimci bir anlayışa sahip işçi sınıfı partisi, proletaryanın ve diğer emekçilerin devrimci enerjisini harekete geçirebilir.

Devrimci anlayış deyince ne anlamak gerekir. Devrimci anlayış, devrimi zafere götürmektir, bunu en kısa sürede ve en hızlı biçimde yapmaktır. Bunun için, hedef netliğine sahip olmak temel bir koşuldur. Devrimci bir program olmadan, emekçi kitleler kurtuluş hedefini berrak bir biçimde önlerine koyamazlar. Kitleleri zafere taşıyacak, onların güven duyacakları böyle bir program, marksist-leninist ilkelere dayanılarak oluşturulabilir.

Devrimci anlayış, ancak, bilimsel komünizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine dayanılarak kazanılır. Marksizm-leninizmin bilimsel ilkeleri olmaksızın, diyalektik ve tarihsel materyalizm olmaksızın devrimci anlayış edinilmez. Bu noktada her ülkenin devrimci işçi hareketinin yapacağı ilk şey, sosyalist bilimi ülkenin somut koşullarına uygulamaktır. İlkeler soyut düşüncelerdir, onların somut durumlara uyarlanması gerekir. Proleter bilimin ilkelerini somut ve değişen durumlara uyarlamakla, bir hareket, kendi kavrayışını ve yaratıcılığını ortaya koymuş olur. Devrimci anlayışa sahip, devrimci yaratıcılık yeteneğini gösterebilen bir hareket, marksizmin lafzını değil, devrimci yani eleştirici özünü esas alır. Devrimci bir anlayışla hareket eden devrimci işçi partisi için, marksizm bir dogma değil, bir eylem, yol gösterici, bir irdeleme ve araştırma yöntemidir.

Proletarya açısından devrimci anlayış, devrimci lafazanlık yapmak değildir. Proletarya için devrimci anlayış burjuva düzeni, burjuva egemenliği doğrudan eylemle alt-üst etmek, onu yıkmaktır. Proletaryanın aktif, militan hareketi olmadan, gerçek araçlar olmadan dünyanın devrimci dönüşümü gerçekleşemez. Komünistler için sorun pratik yolla, devrimci pratikle dünyayı değiştirmektir. Dünyayı değiştirmek, onu pratik olarak eleştirmektir.

Deneyimler eğiticiidir. Devrimci proletarya, sınıf mücadelesinin deneyimleriyle donanır, onları burjuvaziye karşı bir silaha çevirir. Proletarya devrimci anlayışı gereği, yalnız kendi bulunduğu sınırlı pratikten öğrenmekle yetinmez, dünya proletaryasının çok geniş pratiğinden de öğrenir. Devrimlerin yenilgilerinden ve zaferlerinden alınması gereken dersleri çıkarır. Kendinden önce bu yolda yürümüş olan işçilerin düştükleri yanılgılara düşmemek için, onlardan, yanılgılarından sonuçlar çıkarır. Dünya proletaryasının hatala-

rından da öğrenmesini bilen proletarya zafere ulaşmak için gereken teorik donanıma sahip demektir.

Devrimci anlayışın tüm ölçütleri Leninist Parti'nin yapısında ve mücadelesinde somutlaşmıştır. Leninist Parti, kendisine öngelen komünist örgütün ortaya çıkışından bu yana devrimci anlayıştan hareket etmiştir. Yeni bir toplum kurmak, temel bir hedef olarak örgüt aşamasındayken ilan edilmiştir. Böylesine devrimci bir hedefe, ancak ideolojik, politik çizgisi, örgütlü yapısı ve mücadele anlayışıyla, bu hareket ulaşacaktır. O günden beri, bundan başka bir şey söylenmemiştir. O halde sorun, diğer örgütlerin yanında, yeni bir güç olarak yer almak değil, asıl sorun yeni bir toplum kurabilecek nitelikte bir komünist güç olmaktır. Yalnızca devrimci marksist nitelikte bir güç, devrimi zafere ulaştırabilir. Bu devrimci anlayış, sonraki mücadele sürecine damgasını vurdu. Devrimci anlayış, bütün o büyük mücadele atağının, o kesintisiz komünist mücadelenin temelidir. Leninist Parti bu anlayışla biçimlenmiştir ve bu devrimci anlayışla kazanacaktır.

Devrimci sınıf partisi, emekçi kitleleri iktidarı ele geçirmek için hazırlarken, kitleleri devrimci hedeflerden uzaklaştırmayı amaçlayan sosyal-reformist ve oportünist eğilimlerle sonuna dek kararlı bir mücadele yürütür. Her çeşit burjuva, küçük-burjuva uzlaşmacı anlayış, proletaryanın devrimci gücüne, onun dünyayı dönüştürme mücadelesine, devrimci sınıf konumuna ve devrimci enerjisine karşı güvensizlik ve kuşku yayar. Kitleler üzerinde burjuvazinin ideolojik etkisi anlamına gelen reformist ve oportünist görüşlere karşı uzlaşmaz bir mücadele vermek, sert ve kesin bir dil kullanmak, kitleleri burjuvazinin ideolojik etkisinden kurtarmak için kaçınılmazdır. Proletarya kitlelerini burjuvazi karşısında güçsüz düşüren, onları burjuvaziye boyun eğmeye götüren; devrimci kitleleri devrimden uzaklaştıran, her türden anlayışa karşı kesintisiz mücadele vermek Leninist Parti'nin temel bir görevidir.

Komünistler devrime büyük bir ciddiyetle, marksistçe hazırlanırlar. Bunun için mücadele biçimleri sorununa büyük bir önem verirler. Kapitalist düzene, burjuva egemenliğine karşı kitlelerin devrimci mücadelesi çeşitli biçimler içinde yürütülür. Burada gözönünde tutulan sınıf mücadelesinin içinde yürütüldüğü tarihi koşullardır, somut durumdur. Sınıf mücadelesi denince, onun içinde sürdürüldüğü ekonomik biçim, politik biçim ve teorik biçim olarak anlamak gerekir yalnızca. Bunun yanında politik mücadelenin devrimci yöntemlerine başvurmak proletaryanın sınıf savaşımının başarıya ulaşması için bir zorunluluktur. Deneyimli, yetkin, devrimci anlayışı içselleştirmiş olan bir parti bütün mücadele biçimlerine hazır olur. Tarih, karşısına hangi mücadele biçimini çıkarırsa çıkarsın, her mücadele biçimine hazır olduğu için, önüne çıkacak mücadele biçimine de kendisini hemen uyarlar. Fakat bunu söylemekle kalmaz, o sıra hangi mücadele biçiminin doğru olduğunu da belirler. Bu topraklarda sınıf mücadelesi kırk yıldan beri devrimci nitelik kazanmıştır. Aynı süreçte ikincil olarak başka biçimlerde ortaya çıkmakla birlikte, devrimci biçimler daima birincil, öne çıkan mücadele biçimi oldu. Devrim mücadelesi ancak zora dayalı bir mücadele olarak zafere ulaşır. Zora dayalı devrim mücadelesi bizde yalnızca bu teorik anlayış sorunu değil, pratik bir mücadeledir.

Yıllarca verilen devrimci mücadeleyle, Türkiye ve K.Kürdistan'da, işçi sınıfı ve halk kitlelerinin iktidar kavgasında dayanılacak önemli birikim ve değer yaratıldı. Mücadele deneyimi proletaryaya iktidar mücadelesinde ileri bir konum kazandırmıştır, ancak kazanmak için daha ileri gitmek gerekiyor. Bu güne değin ortaya mücadelenin etkileyici örnekleri çıktı, başarmak için daha ileri ve etkileyici örneklere gereksinim vardır. Devrimci bir anlayışa sahip olan, devrimci sınıf konumundan hareket eden proletarya, çok daha etkileyici ve sürükleyici pratik ortaya koyacaktır.

C.DAĞLI

MİLİTARİST BALONDAN AYARSIZ SESLER

Bezele (Aktütün) saldırısı esnasında, çatışmalar gün boyu sürerken, onlar gözlerine far tutulmuş tavşanlar gibi açıkta yakalandılar; Kimler mi? Hani şu, dört yıldızlı apoletlerin kafalarını bir mengene gibi sıkıştırdığı militarist baronlardan söz ediyoruz. (Pardon; militarist balon daha uygun değil mi?) Biri Antalya’da, katledilen bir ormanın üzerinde yeşeren çimlerde, kodamanlarla golf oynamanın tadını çıkartıyor-du.

Biri hastanede kendine baştan aşağı “çek-up” yaptırmakla epeyce meşguldü.

Öbürü, makam odasındaki rahat koltuğundaydı, Bezele baskınının havadan görüntülenen naklen yayını izlemekteydi.

Baskının bilançosu ortaya çıkınca, bütün kameralar, bütün mikrofonlar her yerde onları aradı. Ama onlar günlerce ortalıkta görünmedi. Bir toplantıdan öbürüne giderken görüntülendiler, kapıların ardında saatlerce konuşuldu, açıklama yok, kapılar açıldı, yine tek satır açıklama yok.

Ama bir gazete, Bezele ile ilgili saklanan gerçekleri (aslında özgür mü yoksa basın dediğimiz devrimci yayınlarda bas bas bağırdığı halde bastırılan gerçekleri) bir bir açığa vurunca; hemen aynı gün, öğle vakti üstelik, akşamı bile beklemeden, hepsi apoletlerini şakırdatarak kameraların karşısına beş kardeş misali dizildiler. Bezele’den bu yana geçen on gün boyunca “çok meşgul” havalarında kameralardan kaçıp sessizliğe bürünenler o gün ne kadar da öfkeliydiler? Sözlerdeki kan adeta duvarlara sıçırıyordu.

Onlarca askeri, bayraklara sarılı çivilenmiş tabutlarda evlerine gönderirken hiç bu kadar öfkeli değillerdi oysa. Aksine, ellerini ovuşturuyorlardı. Tıpkı Dağlıca’dan sonra olduğu gibi, yine pek çok şehirde cenaze törenleri düzenlenecek, karşı devrimin kabarttığı şovenist histeri toplumun önemli bir kesimini esir alacak; onlar da apoletli göğüslerini gere gere “merak etmeyin, bu düzenin garantisi biziz” diyebileceklerdi.

Hesaba katmadıkları ve belki de akıllarında, strateji kitapçıklarında hiç bulunmayan birşeyler oluyordu oysa...

Şovenizmin beslediği militarizm bir toplum içinde ne denli yükseltirse, düşüşü

de o kadar gürültülü olur... İyice yükselece çıkartılan bu militarist balonun patlaması için, bazen tek bir iğne darbesi bile yeterlidir.

Bezele’nin ayrıntıları ortaya çıktıkça, - karşı-devrim cephesinde- sorular arttı. Sorular arttıkça kuşkular yoğunlaştı. Ve kuşunun olduğu yerde militarist balon patlar, çünkü o sorgusuz sualsiz bu itaat ile ayakta durabilir yalnızca. Bu nedenle o gün kameraların karşısına geçen apoletliler, birbirlerine taktıkları o anlamsız madalyonları şakırdatarak, en başta dağılmaya eğilimli karşı-devrim saflarına salladılar parmaklarını: “Tarafınızı belirleyin, çok kan akacak”

Çağımızda emekçi sınıfları ve egemen burjuvaziyi karşı karşıya getiren her uzun iç savaşın kaçınılmaz kaderidir bu yaşananlar. Bir noktadan sonra toplum, burjuva savaşın yalan perdesini mutlaka yırtar. O nedenle, uzun bir iç-savaşın varlığı burjuva sınıfın aleyhinedir. Her gelişme, devrimin her darbesi, bu yalan perdesini aralar, herkesin gerçekte nerede olduğunu iyot gibi açığa çıkartır. Kimi golf sahalarında yakalanır, kimi düğünde.

Militarist yalan makinesinin yıllardır topluma pompaladığı en büyük yalan neydi? Bu savaşın bir avuç “teroriste karşı” yürütüldüğüydü. Ama, en son Balıkesir’in Atınova beldesinde görüldüğü gibi, bu savaş gerçekte topyekün bir ulusa karşı yürütülüyordu, üstelik Türkiye emekçilerinin onyıllardır “komşu” bildiği bir halkın ulusuna.

Bu ülkenin egemenleri Altınova benzeri olayların yaygınlaşmasından hep endişe duydular. Fakat, Kürt halkını düşündüklerinden değil, hayır; sürdürdükleri bu savaşın gerçek hedefinin kimler olduğu ortaya çıkacak diye korktular. Çünkü o zaman, Türkiyeli emekçilerin önemli bir kesiminin şovenizm zehirini içmeyi reddedeceğini tahmin ediyorlardı.

Uzun iç savaşın yürütülmesi için söylenen yalanlardan bir diğeri, silahlı güçlerin yenilmezlik mitosudur. Ama bu da son zamanlarda neredeyse tümüyle inandırıcılığını yitirdi. Bu “yenilmezlik” balonunun sönmesinde, ulusal kurtuluş hareketinin çabaları, kuşkusuz çok önemlidir. Yine de,

Bezele benzeri olayların yeni olmadığı düşünülürse, militarist balonun sönmesinde başka gelişmelerin de önemli etken olduğu anlaşılabilir.

Burjuva ordu, burjuva sömürü düzenin son koruyucu duvarıdır. Ne var ki, tüm dünyayı dalga dalga saran ekonomik buhran, daha düne kadar bu düzenin ölümsüzlüğüne inanan pek çok insanın güvenini temelinden sarstı. Ve bu insanlar bir anda dehşet içinde kalarak farkına vardılar ki, burjuvazinin salt ekonomik sorunları değil, hiçbir temel sorunu çözebilecek yeteneği artık kalmamıştır.

Daha düne kadar karşı-devrim cephesine kan taşıyan kimi insanların, gazetecilerin, onlara sürekli gizli belge taşıyan ordu mensuplarının, kuşkulu sorularını tüm toplumun önünde açıktan tartışan akademisyenlerin, hepsinin aslı budur: buldozer gibi yıkım yaratan buhranın ortasında, gemiyi önce fareler terkeder. Bunca büyük, kapsamlı, hemen herşeye damgasını vuran, hemen herşeyi sarıp sarmalamış olan bu felaket ve tükenmişlik duygusu, sıkı sıkıya hiyerarşik yalan duvarlarıyla örülü militarist yapıyı, elbette parçalayacaktı.

Sistemin bizzat kendisi yıkılırken onun çarklarından birinin, halen daha tepine tepine “Ama ben güçlüyüm, ayaktayım, ölümsüzüm” diye bağırp durmasını, sağa sola parmak sallamasını, elbette pek az kimse ciddiye aldı. Kameraların karşısında tehdit dolu sözlerle parmak sallayan apoletliye, bir gazetenin önünde toplanan “okurlar” cevap verdiler: “Sen önce, o elini bi indir”

Nereden nereye? Bir zamanlar, apoletliler seslerini azıcık yükselttiğinde, başbakan bile şapkasını alır giderdi, herkes hapisane bavulunu hazırlamaya başladılar. Şimdiyse, politik kimlikleri sadece bir “gazete okuru” olanlar, “Hadi oradan!” diyebiliyorlar.

Uzun iç savaş, bir toplumu işte böyle eğitiyor; yalan perdesini yırtıyor, sömürü düzenine sadakati zayıflatıyor ve militarizmi yükseldiği yerden olanca hızıyla yere çalıyor. Yıldızı dökülen apoletlerin altından, asker tabutlarına çivi çakılırken golf sahasını bir dakika bile feda edemeyen bir yüz çıkıyor.□

YENİ EKİM'LERİN EŞİĞİNDEYİZ

Bu yıl, Büyük Ekim Devrimi'nin 91. yılını kutluyoruz. Lenin'in önderliğindeki komünistlerin milyonlarca Rus işçisine gösterdikleri silahlı ayaklanma yolu, aynı zamanda koca bir çağ; ileri sıçramalar, geri düşüşler ve karşılıklı hamlelerle dolu, o kapitalizmden komünizme geçiş çağı başlamıştı.

Pek çok insan -ki aralarında geçmişin inançlı komünistleri de vardı- 1990'larda bu geçiş çağının kapandığına dair fikirler öne sürmeye başlamışlardı. Sadece kişiler mi? Kökü onlarca yıllık sert mücadelelere dek inen koca koca partiler bile, komünist kimliğinden vazgeçmiş, hedeflerini genel bir "demokrasi" söylemine kilitleyip, burjuvaziye teslim olmuşlardı.

Neyse ki, 90'lı yılların o bunaltıcı-gerici rüzgarı çabuk dindi. Şimdi çok daha başka bir rüzgar esiyor. Bu öyle bir rüzgar ki, köklü geleneklerini bir tarafa koyup pembeleşen eski komünistleri bile kızıllaştırabilir.

Neden olmasın? Tüm tarihi boyunca en koyu gericiliğin kalesi olmuş İngiliz kilisesi bile "Marx haklıydı" demeye başlamışsa, sistemin en kritik noktalarında görev yapan burjuva temsilciler bile "kapitalizmin sonu"nu tartışmaya başlamışsa, kapitalizmden komünizme geçiş çağının tüm ihtişamıyla sürdüğünü, hangi akıl inkâr edebilir?

Ekim Devrimi'nden 91 yıl sonra, yepyeni Ekimlere hazır olun! Çünkü Marx'a haklılığını veren, kapitalizmin sonunu ilan eden tartışmalar bütün bir dünya çapında sürüyor, şu ya da bu komünist grubun dar alanında değil. Bu durum, dünyayı sarsacak toplumsal devrimlerin gelip kapıya dayandığına dair başlıbaşına en önemli olgu-

7 Kasım 2006 Moskova

ya; insanların olaylara bakışını radikal biçimde değiştiren zihinsel bir devrimin başladığına işaretler.

Çok geniş yığınları devrimci savaşıma çekmek için, çoğu zaman yaşanan acılar, yoksulluklar ve baskılar yeterli olmaz, sözü edilen bu zihinsel devrimin rüzgarlarına ihtiyaç vardır. Zihinsel devrim, herşeyden önce, varolan sistemin değişebileceğine ve değişmesi gerektiğine dair fikirlerin yayılmasıyla güç kazanır. Eğer egemen sistemin sözcüleri kendi sonlarını açıktan tartışmaya başlamışlarsa, yeni bir toplumsal sisteme geçmek için bütün koşulların son derece olgunlaştığı ve en önemlisi, insanlar bunu algılamaya başladığı içindir.

Dünyayı Yönetemeyenler

İnsanlar şu anda dünyaya baktıklarında ne görüyorlar? Korkunç bir buhranın adeta bir buldozer gibi yıka yıka geldiğini, burjuva egemen sınıfın bunu engellemeye gücünün ve yeteneğinin kalmadığını görüyorlar. Bu çıplak gerçeği görebilmek için, ne mikroskoba ne de teleskoba gerek var. Herşey milyonlarca insanın gözü önünde olup bitiyor.

Son bir yıl içinde, ekonomik buhranın büyümesini engellemek için, burjuvazi tüm dünya çapında operasyonlar gerçekleştirdi. ABD'nin başını çektiği ve diğer

tüm emperyalist-kapitalist devletlerin, inatılmaz büyüklükte mali güçle katıldıkları bu iktisadi operasyonlardan hiçbir sonuç alınmadı; aksine her şey daha da kötüye gitti.

Faizleri indirdiler, olmadı; yukarı çıkardılar, yine olmadı... Piyasaya trilyon dolarları bulan paralar saldı, çılgınlar gibi para bastılar, insanların cebine, bankaların kasalarına, şirketlerin çuvallarına kürek kürek para attılar, olmadı, olmadı, yine olmadı... En son, ABD hükümetinin emrine 850 milyar dolar gibi muazzam bir para veren yasa, sanki tüm dünyayı kurtaracak sihirli bir değnek gibi, günlerce televizyonlarca duyuruldu. Ama, işe bakın ki, 850 milyarlık paket onaylandığı gün ve ertesi günlerde, dünya bankalarında rekor düşüşler görüldü.

Alınan tedbirlerin ekonomik çapı ne denli büyükse, çöküşler de o denli büyük oluyor. Her tedbir paniği artırıyor. Çünkü artık ne sisteme güven kaldı, ne de onu yürütenlere. Krizin ilk aylarında insanlar bunun, basit bir kötü-kredilerin patlaması olduğunu düşündü. Günler geçtikçe bunun salt kredilere değil, bankacılık sistemine dair bir kriz olduğu fikri yaygınlaştı. Ancak kriz yaygınlaştıkça, onu önlemek için yapılan herşey yangını daha da fazla büyütünce; bu kez insanlar sorunun görünenin de ötesinde, egemen sermaye sınıfın müdahale edemeyeceği denli derinlerde olduğunu anlamaya başladı.

İşte bu genel algıdır ki, "Marx haklı" dedirten, kapitalizmin sonu tartışmalarını birden bire dünyanın önüne koyuveren...

Yönetilmek İstemeyenlerin Dünyası

Dünyayı çepeçevre saran ekonomik

bunalım daha şimdiden, banka ve şirket ölçülerinde yaşanan iflasların da ötesine geçerek, bizzat ülkelerin iflaslarını gündeme taşıyacak bir noktaya ulaştı.

İflas eden ülkeler listesinde İzlanda başı çektii. İflasını henüz resmen açıklamayan fakat teknik olarak iflas noktasını çoktan geçmiş bir çok ülke var. Türkiye bunlardan biri. Pek çok ülkenin döviz rezervleri inanılmaz bir hızla tükeniyor, dünya ticareti adeta tıkanıyor, siparişleri erteleniyor, yatırımlar ise neredeyse tamamen duruyor. Dünyaya egemen finans-kapitalin en önemli sözcülerinden, New York Times başyazarı Paul Krugman durumu; “serin kanlı insanlara göre bile, bir kıyamet günü” sözleriyle betimliyor.

Böylesi bir dünya manzarası içinde, emekçilerin devrimci arayışlar, ayaklanmalar içine dalması çok mu şaşırtıcı olurdu? Üstelik, en sarsılmaz kalelerde. Zihinsel devrimin, toplumsal devrime kazandırdığı ivme, daha düne kadar olmaz denileni öldürten, katı görünen herşeyi bir anda bu-

harlaştıran bir etki yaratıyor.

Şu aşağıdaki sözler, merkezi ABD’de bulunan “Silahlanmaya Karşı Küresel Ağ” grubunun sözcüsü Bruce Gognan’a ait;

“Biz ABD’nin faşizme yöneldiğini düşünüyüyoruz. Yakınlarda çok önemli gelişmelerin yaşanmasını bekliyoruz. ABD ekonomik bir yıkımın eşiğinde. Yoksulluk giderek artıyor. ABD’de her an karışıklık ve patlamalar olabilir. Sisteme karşı güçlü protestolar olacaktır. Irak’tan ülkeye geri çekilecek askerler, karışıklıkları ve protestoları bastırmak amacıyla kullanılacak. (...) Gidişat olağanüstü halin uygulanacağıın ipuçlarını veriyor.”

Bu sözler, yıkılmaz bir kale gibi duran en güçlü emperyalist ülkelerde bile durumun nasıl büyük bir hızla bir iç-savaş düzeyine yükselebileceğini dile getiriyor. ABD’li sözcü, içsavaş çıkma olasılığını “her an” diyerek yanıtıyor.

Buhran, ABD gibi bir ülkenin, dünyanın en güçlü ve en örgütlü burjuvalarına sahip, en muazzam baskı kurumlarına ve

propaganda ağına, en “anti-komünist” geleneklere sahip bir ülkenin bile, bir anda denetimden çıkmış bir sınıflar savaşına yenik düşebileceği ortamı hazırlıyor. Aynı durum, Avrupa’nın emperyalist ülkeleri ve elbette Japonya için de geçerlidir. Daha şimdiden buhrana karşı, Belçika, Fransa ve Yunanistan’da genel grevler patlak verdi. Tüm Avrupa çapında işçiler “Herkes İş” kampanyası için sokaklara döküldüler.

Emperyalizmin sağladığı ekonomik ve siyasi güç, bu ülkeleri bu güne dek bir iç savaştan uzak tutmuştu. Ancak, bu ülkelerde sendikalar güçlü, emekçiler örgütlü, komünistler de köklü mücadele geçmişlerine sahipler. En başta işçiler, bugüne dek en küçük hak gasplarına dahi uyanık ve hareketli oldular, izin vermediler. Şimdi önlerinde, bir anda sertleşen bir mücadele zemini var. Bu ülkelerde mücadele, bağımlı ülkelerden çok daha hızlı bir süreçten geçerek, bir anda bir iç-savaş, gerçek bir iç-savaş biçimine bürünecektir. Bu süreç başlamıştır. □

SARIGAZI’DE BASKILAR SÜRÜYOR!

Yıllardır Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi’ne yönelik baskıların sonu gelmiyor. Sanat merkezimizin çalışmalarına ve kurumumuza yönelik ev baskınları, gözaltılar, işkenceler sürüyor... Sadece bir hafta içinde olanlar dahi, tüm bunları (yorum-suz) anlatmaya yeter.

14 Ekim Salı günü sabahı: Ayışığı Sanat Merkezi’nin 20.yıl etkinliklerinin afişlerini yapan 3 arkadaşımız gözaltına alınıyor. Sarıgazi Jandarma Karakolu’nda kaba dayak, tehdit ve hakaretlere maruz bırakılıyorlar. Birinin burnu kanıyor. Çeşitli yerlerinde darp izleri oluşuyor. “Biz Osmanlı’nın torunlarıyız” deyip Mustafa Yıldızdoğan (Ölürüm Türkiyem) dinletiyorlar. Sarıgazi’de baskılar bununla da bitmiyor.

17 Ekim Cuma günü sabahı: Saat 05.30-06.00 arası 9 ev basılıyor ve 7 kişi gözaltına alınıyor. Gerekçe, önceki hafta Festival sonrası yaptığımız bildiri dağıtımını engellemeye çalışan Jandarma’nın kararlı tutumumuz karşısında üstümüze silahlarıyla ateş açması ve yaşanan olaylar... Gözaltına alınanlardan yaşı küçük olanlar bırakılırken, 1 kişi asker kaçağı olduğu gerekçesiyle direk askere gönderiliyor. Sarıgazi jandarması tarafından gözaltına alınanlar oldukça ağır saldırılara maruz kalıyor, bir arkadaşımızın kafası yarılarak, ayakta bile duramayacak hale getiriliyor. Kalanlar tutuklanma talebiyle Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesi’ne götürülüyor ve oradan serbest bırakılıyor. Sonrasında haklarında arama emri çıkarılan 4 kişinin daha Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesi’nde ifadeleri alınarak ser-

best bırakılıyor.

23 Ekim Perşembe günü sabahı: “TKEP/L’ye yönelik genel bir operasyon” adı altında tüm kurumlarımıza yönelik saldırılar, Sarıgazi Ayışığı’nın da aynı sabah basılmasıyla sürüyor. Çilingir aracılığıyla açılarak zorla girilen kurumumuz dağıtılıyor, bir çok CD ve dernek evraklarına el konuluyor. Böylelikle Sarıgazi halkına, kurumumuz üzerinden gözdağı vermek isteniyor.

Tüm bu yaşananlar göstermektedir ki, bir yandan demokrasi naraları atanlar bir yandan evleri basarak, gözaltı ve işkencelerle aslında faşist olan yüzlerini gösteriyorlar. Sarıgazi’yi olağanüstü hal bölgesi haline getirmiş durumdadır, sürekli akreplerle gezen Sarıgazi Jandarması, yaşanan tüm olaylarda silah sıkmaktan hiç çekinmiyor, gözaltında işkence yapmaktan, hatta resmi gözaltı işlemi yapmadan -özellikle 18 yaşından küçük çocuklara- akrep içinde saldırıp bırakıyor.

Aslında bu baskılar Sarıgazi’ye özgü değil. Bu, yüzünü sosyalizme çevirmiş işçi ve emekçilerin yeni bir toplumu kurmalarını engelleyemezsiniz...

25 Ekim Cumartesi günü Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi önünde yaptığımız basın açıklamamızda da söylediğimiz gibi, Baskılar, Gözaltılar Bizleri Yıldırılmaz!

**UMUDUMUZ KAVGADA KAVGAMIZ SANATIMIZLA!
YAŞAM BİZDEN YANA!**

Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi

KÜRT HALKININ HER YERDE YÜKSELTİĞİ SERHILDAN ATEŞİ ANTEP'İ DE SARDI

26 Ekim günü saat 13.00'de DTP Şahinbey ilçe binasında bir araya gelen yaklaşık 500 kişi, Antep'in Vatan, Güzelvadi, Bayraktar Mahallelerine serhıldan ateşini taşıdı.

Eylem esnasında Kürt halkının sahte dostlarının, reformistlerin eyleme hiç bir şekilde destek vermemele-ri, reformizmin mücadele anlayışını ve onlardan bir an önce devrim saflarının temizlenmesi gerektiğini bizlere bir kez daha göstermiş oldu. Leninistlerin ise çatışmaların başından sonuna kadar Kürt halkıyla birlikte serhıldanlaşması, Kürt halkının zor zamanlarında kimlerin kürt halkıyla dayanışma içerisinde olacaklarını da bir kez daha göstermiş oldu.

Saat 13.00'de DTP önünde toplanan kitlenin Vatan Mahallesi'ne yürümek istemesi polisler tarafından engellendi. Panzer, çevik kuvvet ve TEM polislerinin saldırısıyla karşılaşan kitle, hemen ara sokaklara çekilerek taşlarla karşılık verdi. Çatışmalar sokak sokak devam etti. DTP'nin arka sokaklarında uzun süren çatışmanın ardından Santral Caddesi'ne çıkılarak barikatlar kuruldu. Kitle bir süre sonra Vatan Mahallesi'ne geçti. Burada da barikatlar kurarak Cengiz Topel Santral Yolu'na çıkıldı.

Kitle buradaki çatışmanın ardından, tekrar çatışarak Vatan Mahallesi'ne çekildi. Polis, Vatan Mahallesi'ndeki kitleyi uzun süre izlemekle yetindi. Bu arada kitlenin polise ara ara saldırmasına karşılık polis, sadece gaz bombası atmakla yetindi. Uzun süre burada kalan kitlenin üzerine TEM polisleri ateş açtı. Kitlenin korkacağını düşünen polis, yine taş yağmuruna tutuldu. Uzun süre bu şekilde süren çatış-

manın ardından kitle Bayraktar Mahallesi'ne çekilerek tekerlekler yaktı. Polisin müdahale edememesi üzerine kitle, saat 16.30 civarında dağılmaya başladı.

Yiğit Kürt halkıyla omuz omuza savaşım veren Leninistlerin öncülük ettiği çatışmalar, yaklaşık dört buçuk saat sürdü ve farklı mahallerlere sıçradı. Çatışma boyunca "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Vur Gerilla Vur Kürdistanı Kur", "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist" ve "Biji Serok Apo" sloganlarının sık sık atıldığı görüldü. Eylem esnasında ve sonrasında DTP İl Başkanının da aralarında bulunduğu toplam 15 kişi gözaltına alındı. Bölgede ertesi gün sabaha kadar panzerler, özel hareket timleri ve çok sayıda polis tarafından terör estirildi.

**BIJİ YEKİTİYA
TEKOŞİNA GELAN!
YAŞASIN KÜRT-TÜRK
HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ!**

Antep'ten Leninistler

NOT: Bu haber, www.istanbul.indymedia.org sitesinden alınarak haber niteliğinden dolayı yayınlanmıştır

ANTEP'TE TUTUKLAMA TERÖRÜ

Kürt halkının Antep'te geliştirdiği eylemlilik sürecine Antep emniyeti gözaltı ve tutuklama terörü ile karşılık verdi. 26 Ekim günü Vatan Mahallesi'ndeki eylem, polisin saldırısı üzerine çatışmaya dönüşmüş, eylem esnasında ve sonrasında yapılan bir çok ev baskınında Antep DTP il başkanı Ali Şimşek'in de aralarında bulunduğu toplam 15 kişi gözaltına alınmış ve hepsi tutuklanarak cezaevine gönderilmişti. Hemen ardından 20 Ekim günü yapılan basın açıklamasına katıldıkları gerekçesiyle, 29 Ekim günü sabaha karşı yine 13 kişi, yapılan ev baskınlarında gözaltına alındı. Gözaltına alınan tüm kişiler, "2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü Kanunu'na muhalefet etmek", "Görevli memura direnme ve görevini yaptırılmama", "Yasa dışı örgüte üye olmak", "Örgüt propagandası yapmak" iddialarıyla bir gün sonra tutuklanarak cezaevine gönderildiler.

Antep'te gözaltına alınan 28 kişinin tamamının tutuklanması, sermayenin ne kadar tahammülsüz olduğunun ve gelişmelerden ne derece korktuğunun bir göstergesidir. Fakat korkularından kesinlikle kurtulamayacaklar. Antep işçi ve emekçileri ve ezilen Kürt halkı, sermayeyi her zaman bu korku cenderesinde tutmaya devam edecektir.

MÜCADELE BİRLİĞİ/ANTEP

YENİ EVREDE MÜCADELE BİRLİĞİ

MÜCADELE BİRLİĞİNE YÖNELİK BASKILAR DEVAM EDİYOR

BASINA VE KAMUOYUNA

23 Ekim 2008 tarihinde sabah 04.30- 06.30 saatlerinden itibaren TKEP/L örgütüne yönelik operasyon adı altında gün boyunca Mücadele Birliği Platformunun tüm bileşenlerine devlet tarafından kapsamlı bir saldırı düzenlendi. Bu saldırıda Taksim Ayışığı Sanat Merkezi, Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi, Gazi Ayışığı Sanat Merkezi uzun namlulu silahlarla, Gazi Ayışığı Sanat merkezinin cam ve çerçeveleri de dahil, Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi ve Yeni Dönem Yayıncılığın kapıları kırılarak basılmış, çalışanlarımız silah tehdidiyle yere yatırılarak gözaltına alınmıştır. Bu baskılarda tüm kurumlar talan edilmiş, Önsöz Kültür Sanat dergisinin tüm CD ve bilgisayarına el konulmuştur. TÜYAP kitap fuarına hazırlanmakta olan 5 kitabın kayıtları alınmıştır.

Yeni Dönem Yayıncılık sabaha karşı 05.00-06.00 saatlerinde kapısı kırılarak basılmış, şu anda gördüğümüz gibi tüm arşivler yerle bir edilmiş, tüm bilgisayarlara ve laptoplara el koyulmuş ve kırılan kapıların kilitleri değiştirilerek, anahtarları mahalle bakkallarına ve muhtarlarına bırakılarak gidilmiştir. Yine birçok kurum çalışanın evlerine sabahın erken saatlerinden itibaren baskınlar düzenlenmiş, aileler üzerinde korku yaratılmak istenmiş, bir çok ev talan edilirken Süleyman ACARın yeğeninin kafasına silah doğrultulmuştur. Baskın yapılan tüm yerlerde bölge halkına evlerin ve kurumların terörist yuvası olduğu izlenimi yaratılmaya çalışılmıştır. Gün boyu estirilen bu terör havası sonucu 11 kişi gözaltına alınarak Vatan caddesindeki Terörle Mücadele Şubesine götürülmüşlerdir. Gözaltına alınan arkadaşlarımıza uzun isim listeleri gösterilerek bu listelerde adları bulunan kişilerin aranmaya devam edildiği söylenmiştir. Saldırıları sürerken kimi dergi okurları gözaltına alınarak tehdit edilip bırakılmışlardır.

Gözaltında kalan arkadaşlarımız ağır cezalarla tehdit edilerek polis tarafından kurulan düzmece senaryoları kabul etmeleri sağlanmaya çalışılmıştır. Estirilen bütün bu terör havasının sonrasında gözaltına alınan 11 kişiden 6sı tutuklanmıştır. ÖNSÖZ Dergisi genel yayın yönetmeni Songül YÜCEL, Mücadele Birliği Platformu sözcüsü Vefa SERDAR, Süleyman ACAR, devrimci bir işçi olan Ercan TİLMAŞ, Eğitim-Sen’li bir öğretmen olan Erdal GÜZEL ve Kenan AKTAŞ tutuklanan arkadaşlarımızdır.

Mücadele Birliği Platformu bileşenlerine yönelik bu saldırıyı doğal karşılıyoruz. Çünkü bu sistem bugüne dek eşi benzeri görülmemiş bir çöküş yaşıyor. Emperyalist kapitalist dünya küresel bir ekonomik kriz içindedir. Emperyalizmin ekonomik ilhakına uğramış TC ekonomisi sonuna kadar ilhak edilmek isteniyor. Egemen burjuva sınıf

nın derin bir ekonomik, politik kriz içinde debeleniyor. Egemen burjuva sınıf kendi içindeki çelişkiler ve çatışmaların bir sonucu olarak güçsüz ve etkisiz kalıyor. Egemenliğini sürdürmenin tek bir yolu kalıyor; baskı, şiddet, yıldırma sonucu politik çevirme ile devrimi ve devrimin öncüsünü tavsiye etmek, devrim belasından kurtulmaktır. Ama nafiye Gerçek olan devrimin güncelliği, somutluğu ve ona uygun davranan Leninist öncünün teorik, politik, ideolojik ve pratik ataklığıdır. İşte Kürt halkı gözlerimizin önünde yeni yeni serhildanlara başvuruyor ve özgürlüğü için savaşıyor. Egemen burjuva sınıf yönetmekte zorlanıyor, zora başvuruyor. Elbette çöküşü yaşayan bir sınıf sosyalist bir dünyanın, emeğin dünyasının mücadelesini veren devrimci kurumların çalışmalarına tahammül edemez. Koyu bir baskı ve terör uygulayarak tüm toplumu susturmaya, kölelik koşullarına boyun eğdirmeye çalışır. Daha dün Ferhat GERÇEK’in sokakta vurulması, Engin CEBER’in zindanda katledilmesi, DTPnin çalışanlarına yönelik baskıların hala devam etmesi gibi.

Mücadele Birliği Dergisi olarak buradan hiçbir baskının bizi sosyalist bir dünyayı kurma mücadelesinden alıkoyamayacağını bir kez daha dostta düşmana ilan ediyor, Biz Kazanacağız diyoruz!

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ !

**YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ!
FABRİKALAR, TARLALAR, SİYASİ İKTİDAR HERŞEY
EMEĞİN OLACAK!**

NOT: Y.E.Mücadele Birliği dergisi’nin tutuklamaların ardından yaptığı açıklamadır

BASKILAR, TUTUKLAMALAR BİZİ YILDIRAMAZ!

23 Ekim 2008 günü Mücadele Birliği Platformu'nun tüm bileşenlerine düzenlenen kapsamlı bir baskının sonrasında gözaltına alınan 11 kişiden 6'sı 27 Ekim günü çıkarıldıkları Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesince tutuklandılar. Tutuklama haberinin ardından, 28 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi'nde Taksim Ayışığı Sanat Merkezi, Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi, Gazi Ayışığı Sanat Merkezi, Adana Ayışığı Sanat Merkezi, İzmir Ayışığı Sanat Merkezi, Antep Ayışığı Sanat Merkezi, Antep Genç Emekçiler Birliği, Almanya Reutlingen Emek Kültür Merkezi, Devrimci İşçi Komiteleri, Devrimci Öğrenci Birliği ve Emekçi Kadınlar imzasıyla bir basın açıklaması düzenlendi.

Baskın sırasında gözaltına alınanların ve ailelerin de katıldığı basın açıklamasında, kurumların baskın sırasında nasıl dağıtılmış olduğu da fotoğraflarla sergilendi.

Yapılan açıklamada, ev ve kurumlara yönelik baskınlarda gözaltına alınan kişilere uzun isim listeleri gösterildiği ve bu listelerde adları bulunan kişilerin hala aranmaya devam edildiği söylendiğine değinilerek "Gözaltında kalan arkadaşlarımız ağır cezalarla tehdit edilerek polis tarafından kurulan düzmece senaryoları kabul etmeleri sağlanmaya çalışılmıştır. Estirilen bütün bu terör havasının sonrasında gözaltına alınan 11 kişiden 6'sı tutuklanmıştır. ÖNSÖZ Dergisi Genel yayın yönetmeni Songül YÜCEL, Mücadele Birliği Platformu sözcüsü Vefa SERDAR, Süleyman ACAR, Devrimci bir işçi olan Ercan TILMAÇ, Eğitim-Senli bir öğretmen olan Erdal GÜZEL ve Kenan AKTAŞ tutuklanan arkadaşlarımızdır. Mücadele Birliği Platformu bileşenlerine yönelik bu saldırıyı doğal karşılıyoruz. Çünkü bu sistem bugüne dek eşi benzeri görülmemiş bir çöküş yaşıyor. Artık burjuva sınıf panik halde kapitalizmi çöpe atmayın diye feryat ediyor. Elbette çöküşü yaşayan bir sınıf sosyalist bir dünyanın, emeğin dünyasının mücadelesini veren devrimci kurumların çalışmalarına tahammül edemez. Koyu bir baskı ve terör uygulayarak tüm toplumu sokakta vurulması, Engin CEBER'in zindanda katledilmesinin DTP'nin çalışanlarına yönelik baskıların hala devam etmesi gibi. Mücadele Birliği Platformu olarak buradan hiçbir baskının bizi sosyalist bir dünyayı kurma mücadelesinden alıkoyamayacağını bir kez daha dosta düşmana ilan ediyoruz. BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ, YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ" denildi.

NOT: Tutuklamaların ardından, "listede yer aldığı" gerekçesi ile 2 kişi daha terörle mücadele şubesi polislerince gözaltına alınmış, savcılıkta ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakılmışlardır.

DEVİRİMCİ SANAT SUSTURULAMAZ!

23 Ekim günü sabaha karşı Taksim Ayışığı Sanat Merkezi de dahil olmak üzere, Sarıgazi ve Gazi Ayışığı Sanat Dernekleri ile şirketlere "operasyon" şeklinde baskınlar düzenlenmiştir. Bu baskın ve aramalarda tüm bilgisayarlar, CD, kitaplar, arşivler vb birçok şeye el konulmuş, ayrıca 11 kişi de gözaltına alınmıştır. 6 kişinin tutuklandığı bu saldırıların akabinde yapılan açıklamalara destekler gelmeye devam etmektedir.

"İnsan, birinin yüzüne atılan tokadı kendi yüzünde hissedendir düşüncesiyle bugün Mücadele Birliği Platformu'na yapılan saldırıyı insana ve düşünceye yapılan saldırı olarak görüyoruz. Tüm sivil ve resmi faşist saldırılara karşı aşağıda imzası bulunan kurum ve kişiler olarak devrimci demokrat ve ilerici aydınlarla birlikte devrimci sanatın ve düşüncenin susturulmayacağını buradan bir kez daha haykırıyoruz. BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ, DEVİRİMCİ SANAT SUSTURULAMAZ" diyerek imzaya açtığı dayanışma metnini imzalayan kurum, sanatçı ve aydınlar:

Taksim Ayışığı Sanat Merkezi, Sarıgazi Ayışığı Sanat Derneği, Gazi Ayışığı Sanat Merkezi, Adana Ayışığı Sanat Merkezi, Antep Ayışığı Sanat Merkezi, İzmir Ayışığı Sanat Merkezi, Almanya Reutlingen Emek Kültür Merkezi, Beksav, Aydın Sanatçı İnisyatifinden Şair Ruhan Mavruk, Şair Atila Oğuz, Tiyatro Avesta, Önsöz Dergisi, İdil Kültür Merkezi, Başka Kültür Evi- Ehp, Şair Eşref Yılmaz, Yazar Bilgesu Erenus, Nazım Hikmet Kültür Merkezinden Yazar Orhan Aydın, Tiyatro Simurg'dan Mehmet Esatoğlu, Nurettin Güleç, Yapı Sanat Evi, Şair Süleyman Kaplan, Önder Babat Kültür Merkezi, Bedrettin Aykın, Yar Yayınları, Erdal Yıldırım - Psakd Eski Kültür Sanat Sekreteri, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu Sözcüsü Ve Ceylan Yayınları Editörü Necati Abay, Grup Denize Ezgi, Genç Emekçiler Birliği, Emeğe Ezgi Müzik Grubu, Şair Kazım Demir, Ekin Şiir Atölyesi, Fotoğraf Sanatçısı Deniz Koçak, Bulunmaz Kültür Merkezi, İzmir Yenikapı Tiyatrosu Balçova Belediye Tiyatrosu Yönetmeni Orçun Masatçı, Yılmaz Onay, Tiyatro Oyuncu Ve Yönetmeni Mehmet Atak, Özgür Başkaya Özgür Tiyatro, Sibel Özbudun, Temel Demirel, Nurhayat Polat, Ankara Sanat Tiyatrosundan Serpil İnanç, Tiyatro Ve Sinema Sanatçısı Ertuğ Koruyan, Celal Bayar Üniversitesi İktisat Oyuncularından Nazım Sarıkaya, Marmara Oyuncuları Sahnesi, Araştırmacı Yazar Esat Korkmaz, Şair Mustafa Bakır, Müzisyen Enver Çelik, Müzisyen Avni Sağlam, Şair Ozan Berbatı, Grup Yorum, Mehmet Ali Eriç.

"Basın açıklamasına imzasını eklemek isteyen aydın ve sanatçı dostlarımızdan desteğini bekliyoruz" diyen Ayışığı Sanat Merkezi'nin başlatmış olduğu imza kampanyasına destek vermek isteyenler, onsozdergisi@gmail.com adresine mail atabilirler.

MÜCADELE BİRLİĞİ İLE DAYANIŞMA

Mücadele Birliği Platformu'na yapılan saldırılar, gerek maillerle, gerek internet ortamında yayınlanan mesajlarla protesto edilerek bir dayanışma sergileniyor. O mesajlardan bazılarını paylaşmak istiyoruz.

Merhaba Mücadele Birliği Dergisi, Ayışığı Kültür Merkezleri ve Mücadele Birliği okurlarının evlerine polis tarafından baskın yapılarak devrimcilerin gözaltına alınmasını kınıyoruz. Baskılar Bizi Yıldırılmaz! Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Kaldıraç Dergisi Yazı İşleri Müdürü
Ülkü Gündoğdu

MÜCADELE BİRLİĞİ SUSTURULAMAZ

MÜCADELE BİRLİĞİ susturulamaz yapılan baskılara karşı tüm devrimcileri devrimci dayanışmaya çağırıyoruz. FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK. MÜCADELE BİRLİĞİ SUSTURULAMAZ. YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA

SARIGAZI, GAZİ, İKİTELLİ,
BAYRAMTEPE, GÜLSUYU,
MALTEPE, ŞİFA, KANARYA,
SEFAKÖY, 1 MAYIS, ÇEKMEKÖY
MÜCADELE BİRLİĞİ OKURLARI

YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA!

Mücadele Birliği'ne ve Ayışığı Kültür Sanat Merkezi'ne ve Mücadele Birliği dergisi okurlarına uygulanan baskı ve zorla gözaltına alınanlar serbest bırakılsın!

Yaşasın Devrimci Dayanışma! AKP ve faşizme karşı omuz omuza!

halkingunlugu.blogspot.com/

DEVRİMCİ DAYANIŞMA

Saldırı Mücadele Birliği'ne değil hepimizdir... Mücadele Birliği'ne yapılan bu faşist baskını kınıyoruz. Komplolar sökmedi sökmeyecek, kahrolsun faşist diktatör-lük!!! Yaşasın devrimci dayanışma

Atılım Okuru

SALDIRILAR

HEPİMİZE YAPILMIŞTIR

Mücadele Birliği'ne yapılan gözaltı operasyonunu kınıyorum. Yaşasın devrimci dayanışma! faşizme karşı omuz omuza.

Odak Dergisi okuru

Mücadele Birliği Susturulamaz

Mücadele Birliği'ne yapılan saldırı hepimize yapılmış bir saldırdır! Tüm devrimci güçlerin Mücadele Birliği'ni yalnız bırakmayacağına eminiz... Baskını yapan faşist TC'ye yaptığının karşılığını göstermek, istediği yeri elini kolunu sallayarak basamayacağını hissettirmek gerekli..

Tüm devrimci demokrat yurtsever aydınları ve halkımızı Mücadele Birliği ve kurumlarını savunmaya davet ediyoruz.. Yaşasın Devrimci Dayanışma. Kahrolsun Faşizm!

RedHack

Devrimci Dayanışma

Bu saldırılar sadece Mücadele Birliği'ne değil, Mücadele Birliği ekseninde tüm devrimcilere yapılmış bir saldırdır. Saldırıların yaşandığı bu dönemde devrimci dayanışmayı güçlendirmemiz gerekir. Yaşasın devrimci dayanışma. Yaşasın devrim ve sosyalizm

Kızılbayrak Okuru

Kızılbayrak

Sonuna kadar yanınızdayız. Yaşasın devrimci dayanışma. Yaşasın devrim ve sosyalizm.

BDSP'li

Devrimci Basın Susturulamaz!

Devrimci basın susturulamaz! Yaşasın devrimci dayanışma!

Ekim Gençliği

Sverdlov

Pamuk ipliği ile sosyalizme bağlanarak Marksizm-Leninizm öldü söylemlerinin altında yığınlığın, pasifizmin, bahaneçiliğin teorisini geliştirenlere karşı Leninizmin bayrağını en güç koşullarda en yükseklere çekme kararlılığını gösteren Leninistleri yıldırılmazsınız.. FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

SOSYALİZM KAZANACAK!

Leninist

MÜCADELE BİRLİĞİ VE AYIŞIĞI ÇALIŞANLARI TUTUKLANDILAR

Mücadele Birliği ve Ayışığı çalışanları ve devrimci bir işçi olan ve işçi sınıfının meşru örgütü olan DİK (Devrimci İşçi Komitesi) çalışanı Ercan Tilmaş tutuklanmıştır. Tutuklanmaları kınıyoruz; Ercan Tilmaş ve Mücadele Birliği ve Ayışığı çalışanları derhal serbest bırakılsın. Bu işçi sınıfının tarihsel emridir. YAŞASIN DEVRİMCİLER, YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!!!

Deniz

Devrimci Dayanışma

Mücadele Birliği'ne yapılan saldırı hepimizdir. Mücadele Birliği'nden dostlarla dayanışmaya... yaşasın devrim ve sosyalizm

Atılım Okuru

DAYANIŞMA

<http://the.redhack.googlepages.com/mucadele-birligi-redhack-dayanisma-s.jpg/mucadele-birligi-redhack-dayanisma-s-full;init:.jpg>

Tıklayın...

Dayanışma için bir iki yere asılmış pankartlar, bir kaç tane de araba yakılmış. Sanalda kalmıyoruz bazen. Tam detaylı bilgi gelmedi, gelsin ileteceğiz size. Zaten haberden çok sizin bilmeniz önemli

Devrimci Selamlar

RedHack

GÜCÜMÜZÜ TARİHİN

Son sayımızın manşeti “SUSTURAMADINIZ” idi. Susturamadınız, işte yine buradayız. Düzenin bekçilerine diyeceğimiz şudur: “Kendi yasalarınıza saygılı olun” demek bize düşmez ama artık bu noktadayız. Daha doğrusu siz artık bu noktaya gelmiş bulunuyorsunuz. Kendi yasalarınızın sizi demir bir mence- ne gibi sıkıldığını, hatta boğduğunu görüyoruz, biliyoruz. Hırçınlığınızın, kural tanımaz, yasa tanımaz terörünüzün –üstelik herkesin uymasını sağlamakla mükellef olduğunuz kendi yasalarınız- arkasında bu gerçeğin yattığını biliyoruz. Elden ne gelir! Yaşamın akışı, devrimin gelişimi sizi, düzenini korumakla yükümlü olduğunuz tekelleri sermaye sınıfını, düzenin kendisini bu noktaya getirmişse elden ne gelir! Sizin elinizden bir şey gelmez, gelemez. Yaşamın nesnel akışına engel olmak ne sizin ne de başkasının harcı olabilir. Birazcık aklınız varsa ve tabii ki bu aklın gereklerine uygun davranacak cesaret ve yüreğiniz varsa, bu akışın önünde başınızla eğilirsiniz. Yoksa? O zaman, işte böyle, yeldeğirmenlerine yalın kılıç saldırırsınız! Bu gülünç durumunuzla tarihin akışına engel olabileceğinizi sanırsınız.

Şu basit gerçeği bile tarihten öğrenme yeteneğini gösteremiyorsunuz: Yıkılmakta olan bir toplumsal düzenin sahiplerince kullanılan zor tarihin akışını engelleyemez. Tarihsel ve siyasal ömrünün sonuna gelmiş bir düzeni ayakta tutamaz. Tutabilseydi, Roma İmparatorluğu yıkılmazdı. Nice tiranlık tarihin karanlıklarına karışmazdı. Örneğin, Şah Rıza Pehlevi yıkılmazdı. Hitlerin düzeni hala başımızın belası olarak duruyor olurdu vb vb. Ama bunların hiç biri olmadı. Gün geldiğinde, koşulları oluştuğunda en güçlü tiranlıklar, faşist devletler, imparatorluklar ayağa kalkmış emekçi sınıflar

ve ezilen halklar tarafından tarihte hak ettikleri yere kısa sürede gönderildiler. Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsanız, komşunuz Rusya'nın tarihine bakın. Orada haşmetli Rus Çarının birkaç günlük ayaklanma sonucuna nasıl yıkıldığını göreceksiniz. Bu örnek sizi yakından ilgilendirir, çünkü yıkılmasına az kala Rus Çarının görevlileri de, tıpkı sizin yaptığını gibi mukadder sonlarını erteleyebilmek; mümkünse ondan kurtulmak için halklara nefes bile aldırılmayan bir baskı kurmuşlardı. Çarın askerleri, orakla buğday biçer gibi, mitralyözlerle insan biçiyorlardı. Çarın paramiliter güçleri olan “Kara Yüzler Örgütü” bir gecede on bin kişiyi boğazlıyordu. Ki, sizin faşist tosuncuklarınız onların yanında yeni doğmuş bir köpek yavrusu gibi kalır. Ama onların zulmü bile Çarlığı ayakta tutmaya yetmedi. Rusya'nın özgürlüğe susamış ezilen halkları kan deryası içinde ayakta duran bu düzeni, birkaç gün içinde, yerle bir etti.

Dergimizi, kendi yasalarını ayaklar altına alma pahasına, Evrengillerin döneminde görmeye alıştığımız vahşet ve şiddetle basan, talan eden, “arama” adı altında tarumar edenlere küçük bir hatırlatma: Tarihin akışına karşı kullanılan zor, onu kullananların arzuladığı sonuçların her zaman tersini verir. Sizin terörünüz sadece düzeninizi yıkacak suların bendin arkasında daha fazla birikmesinden başka bir sonuca yol açmaz. Belki bu faşist baskı ve terörle düzeninizi bir gün daha fazla yaşatma imkânı bulabilirsiniz. Ama bu politikanızın düzeninizi yıkacak güçlerin daha bir birikmesine; düzeninizin daha bir şiddetli yıkılmasına yol açacağını aklınızın bir köşesine kaydetmenizi tavsiye ederiz. Bu bizim bir dileğimiz değil. Şayet böyle olsaydı bir anlam ifade etmezdi. Ama bu söylediklerimiz, tarihsel

olayların yasa haline gelmiş ortak bileşkesidir. Buna tarihin yasası da diyebilirsiniz. Tıpkı bir fizik yasasının kesinliğinde işleyen tarihin bir yasası. Sizin eylem ve politikalarınızın sonuçları bu yasadaki muaf değildir.

İşte örneği: dergimizi basarak, terör estirerek, çalışanlarımızı tutuklayarak, tehdit ederek bizi susturabileceğinizi sandınız. Sandınız ki, arşivi, teknik malzemeleri, derginin hazırlanmasında gerekli olan diğer malzemeleri tahrip edersek bu devrimci sesi kesebiliriz. Ama estirdiğiniz bu terörün üstünden çok değil, birkaç gün bile geçmeden ne kadar yanıldığınızı anladınız; anlamış olmalısınız. İşte yine buradayız. Devrimci komünizmin sesini o çok korktuğunuz emekçi sınıflara, Kürt halkına duyurmak için kolları sıvamış durumdayız. Bizi susturmak için, kendi yasalarınızı çiğnediniz, hukukunuzu hiçe saydınız. Sizin açınızdan bunda anlaşılacak bir şey yok. Çünkü hukukunuz da, yasalarınız da, adaletiniz de sömürü düzenini korumak için vardır. Sömürü düzeninin, tekelleri kapitalist düzenin tehdit altında olduğu bir sırada yukarıda saydıklarımızı teferruat saymanız sınıf savaşı mantığı açısından anlaşılacak bir durumdur. Fakat birincisi, o zaman düzeninizin emekçi sınıfların ve Kürt halkının devriminin tehdidi altında olduğunu kabul ve teslim etmeniz gerekir. İkincisi, baskı ve terör politikasıyla elde etmek istediğiniz sonuçların tam tersiyle karşılaştığınızı görmemiz gerekir. Çünkü bizi susturmak için yola çıktınız, terör estirdiniz, insanları, yasalarınızı ayaklar altına alarak, gerekçesiz ve mesnetsiz şekilde tutukladınız ama şimdi biz dünden daha güçlü, daha deneyimli ve daha bilenmiş bir durumdayız.

Bizi susturmak, hatta mümkünse tümünden yok etmek için giriştiğiniz bu

AKIŞINDAN ALIYORUZ!

faşist terör politikasının yol açtığı, ama aslında, ne arzu ettiğiniz ne de hesap ettiğiniz bir başka sonucunu size söyleyelim: Devrimci dayanışma. Evet, bizi susturmaya çalıştığınızı duyan, gören pek çok devrimci dost çevre, aramızdaki farklılıkları bir kenara bırakarak bizimle dayanışma yarışına girdiler. Devrimci aydın sanatçılar, bir kenarda duran ama yüreğindeki devrim ateşini hala canlı tutan dostlar, yürekleri devrim ve komünizm için çarpan çevreler; bunların hepsi yardım elini uzattılar. Jandarma ve polis zulmünden, faşist devlet teröründen, tekelci kapitalist sömürünün sonuçlarından bıkmış, usanmış yeni taze güçler saflarımıza aktı. Ve şimdi biz onların yardım, destek ve dayanışmalarını yanı başımızda hissederken dünden çok daha güçlü, çok daha kararlıyız. Kendi ellerinizle kazdığımız topraktan devrim saflarına akan taze güçler fişkirdi. İşte faşist terör politikanızın, susturma politikanızın, tarihin akışına karşı duran zor politikanızın ilk elden akla gelen sonuçları bunlardır.

Hırçınlığımızı, tehditkâr halinizi, terör politikasına ihtiyaç duymanızı, hak vermesek de, anlıyoruz. Baksanıza etrafınız yangın yeri gibi. Kürt halkı özgürlük için ayakta. Serhıldanlara başlamış. Önce Diyarbakır ve Dersim halkının ayaklanması, arkasından Van ve Hakkâri halkının serhıldanı aklınızı başınızdan aldı. Dengesizleştiniz. Başbakanınız, ağzına geleni, akıl süzgecinden geçirmeden söylemeye başladı. Başbakanınız halkın bir kısmını diğer bir kısmına karşı silah kullanmaya teşvik ediyor. “Bu halkın sabrı nereye kadar sürer bilemem” diyerek faşist tosuncuklara işaret veriyor. Burjuva yazarlar bile, şimdilik, bu dengesizlik karşısında, ürperiyor ve “inşallah başbakan sözlerini bizim anladığımız anlamda söylememiştir” deme ihtiyacını duyuyor-

lar. Oysa tam da anladıkları anlamda söylemiştir. Tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet “ya sev ya terk et” politikasını devletin en üst makamından ilan etme noktasına gelmiştir.

Onu bu noktaya getiren, her şeyden önce, Kürt halkının özgürlük savaşıdır. Kürt halkının bu savaştaki kararlılığı ve ısrarıdır. Kürt halkının özgürlük yolunda edindiği bilinçtir. Bir başbakan düşünün ki, bir şehre gidiyor ama o şehre girebilmek için olağanüstü önlemler almak zorunda kalıyor. Şehre girdiğinde ise ayaklanmış, kendisini protesto eden bir halkla karşılaşılıyor. Sokakları boşalmış, bir dükkânı dahi açılmamış, kontak kapatmış, çöpleri toplanmamış, okulları kapanmış bir şehir manzarasıyla karşılaşılıyor. Belli ki, başbakan, boşalmış sokaklarda, toplanmamış çöplerde, kapanmış kontaklarda, açılmamış kepenklerde devrimin, ayaklanmış ve özgürlüğünü kazanmış Kürt halkının hayaletini görüyor. Haksız sayılır mı? Elbette sayılmaz, çünkü gözleriyle gördüğü manzara bir ayaklanmadan çok daha fazlasını, zafere ulaşmış bir devrimi çağırıyor; onu haber veriyor.

Sonra ekonomik kriz. Hani şu dünya kapitalizmini tsunami gücüyle beşik gibi sallayan, dev bankaları, borsaları, şirketleri çökerten, tekelci kapitalist ekonomileri çöküşe sürükleyen ekonomik kriz de bu koşulların üstüne geldi. Ne tekelci sermaye sınıfı ne de hükümet bu krizden nasıl çıkacaklarını biliyorlar. Şimdilik “hamdolsun” politikasıyla, yani mezarlıkta ıslık çalarak idare ediyorlar. Ama kapitalist sömürden, işsizlikten, yoksulluktan, devletin baskı, terör ve zulmünden bıkmış emekçi sınıflar değişiklik istemlerini devrimci eylemle, sokak gösterileriyle, grevlerle, çatışmalarla ortaya koyuyorlar. Devletin en küçük bir göster-

riyi büyük bir güçle ezmesi bile onları bildiklerini yapmaktan alıkoymuyor. Polis ve asker zulmüne duydukları öfke büyüyor; polis ise bu öfkeyi katlamak istercesine, insanları artık sokak ortasında öldürmeye başladı. Bu yaşamsal sorunlarla boğuşan emekçi sınıflar, tekelci sermaye sınıfının etkisi altına giriyor; ya da tekelci sermaye sınıfı ile faşist devlet kitleleri etkisi altına alamıyor. Başbakanın “ya sev ya terk et” çağrısına, “daha ne kadar sabredeceksiniz, Kürt halkına karşı harekete geçin” mesajına, çapulcu ruhlu birkaç faşist tosuncuk dışında, kimse kulak asmıyor. Emekçi sınıflar, tekelci sermaye sınıfının kontrol ve etkisi dışındalar.

Tablo aşağı yukarı böyle ve böyle bir tablo karşısında tekelci sermaye sınıfının en büyük korkusu, ayaklanma ruh hali içindeki emekçi sınıfların devrimci komünistlerle birleşmesi, devrimci komünist politikalarla tanışmasıdır. Bu birleşmenin gerçekleşmesi, düzenin, tekelci kapitalist sistemin sonu anlamına gelebilir. Tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet böyle bir gelişmeyi, bu yüzden, ne olursa olsun engellemek istiyor. Bunun yolu, kitleleri denetim altına alamıyorsa, devrimci komünistleri susturmaktır. Dergimize, devrimci kurumlara pervasızca, kendi yasalarını ayaklar altına alarak saldırmasının, faşist terör havası estirerek yılgınlık havası yaratmaya çalışmasının, insanları sudan gerekçelerle tutuklamasının nedeni budur. Varlık nedenleri ortadan kalkmış, tarihsel ve siyasal ömrünü tamamlamış, toplumun sırtında ağır bir yük haline dönüşmüş her sınıf gibi davranıyor. Ama artık her çırpışınız sonunuzu daha da hızlandırmaktan başka bir sonuca yol açmıyor. Çünkü tarih bizden yana akıyor ve biz gücümüzü tarihin bu durdurulamaz akışından alıyoruz. □

GEBZE ZİNDANI'NDA SALDIRILAR

17-18 Ekim 2008 tarihlerinde Gebze M tipi Cezaevi'nde bir grup adli erkek tutuklu, yurtsever ve devrimci tutsaklara saldırılarda bulundular. 17 Ekim'de PKK tutsaklarının A.Öcalan'a yönelik yapılan saldırıyı protesto eylemi sırasında bazı gardiyanlar gelerek, eyleme devam edildiği takdirde adli erkek tutukluların karşılık vereceğini ve bunun önüne geçemeyeceklerini belirterek açıktan tehdit etmişlerdir. Aradan beş dakika geçmeden bir grup adli, hücre havalandırma kapılarını "açarak" PKK'li tutsakların kaldığı A Blok koridorunun camlarını kırmış ve tecavüz tehditlerinde bulunmuşlardır. İdarenin saldırganlara cesaret veren tutumlarından güç alan bu faşist grup, 18 Ekim 2008 tarihinde işi, yurtsever ve devrimci tutsaklara linç girişimlerine vardırmışlardır.

19 Ekim 2008'de (ertesi gün), 16.40 civarında yemek dağıtımı esnasında bu faşist grup, cezaevi yemekhanesinden aldıkları bıçaklar, kırdıkları cam parçalarıyla önce A Blok'a saldırıp, hücrelerin mazgallarını açmış; "teröristlere ölüm" naraları, hakaretler ve tehditlerle kapıları açmaya çalışmış, açamayınca, mazgallardan saldırılarını sürdürmüş ve bu şekilde 9 arkadaşımızı yaralamışlardır. A blok'tan çıkartılan saldırganlar hızlarını alamayarak B Blok'ta kalan devrimci tutsaklara da saldırmaya çalışmışlar ancak daha fazla devam edememişlerdir.

Gebze M Tipi Cezaevi'nde bu faşist grupların biz yurtsever ve devrimci tutsaklara saldırıları ilk kez yaşanmıyor. Geçen yıl yine Ekim ayında Oramar Dağlıca Baskımından sonra, asker ve idare, adli tutukluları yurtsever ve devrimci tutsaklara karşı kışkırtmış; saldırı küfürler ve havalandırmalarımıza cam parçaları atma şeklinde gerçekleşmiştir. Zindanlardaki her türlü saldırılardan da biliyoruz ki, bu faşist grupları cesaretlendiren, kışkırtan, görünen yüzüyle cezaevinin iç ve dış sorumluları olmakla birlikte, asker, gardiyan, adli faşistlerin bir bütün olarak saldırı zeminini döşeyen ve uygulayan bizzat devletin kendisidir. Gebze Cezaevi'nde yaşanan bu faşist saldırılar, dışarda estirilen devlet terörünün bir parçasıdır ve devrimin yükselişi karşısında faşizmin acizliğidir.

Devrimci tutsakların F tipi zindanlarda sürekli saldırı ve ağır baskı koşullarında tutulmaları ve son dönemde A.Öcalan'a yönelik yapılan saldırı, devletin ayağa kalkan halklara "bakın öncüleriniz elimizde" uyarısıdır. Ancak halklarımız uzun mücadele deneyimleriyle öğrenmişlerdir ki, zindanlardaki tutsakları korumak ve özgürlüklerini sağlamak, mücadeleyi daha ileriye taşımaktan geçmektedir. Bu nedenle de tutsaklara yapılan saldırılarda halklar geri çekilmek şöyle dursun, bu durum daha ileri gitmenin sıçrama tahtası olabilmıştır.

Devlet irili ufaklı bütün ayaklanmaları şiddet ve yoğun tutuklamalarla yanıtlıyor. Yıllardır zindanlardaki devrimci tutsakların sayısı binlerden aşağı inmediği gibi, son bir-iki yılda tutsak sayısı hızlı bir artış sayısı göstermekte, yeniden on binlere doğru tırmanma eğilimindedir. Sorun elbette sayısal artış değil, binlerce tutsağın süreklileşen ağır baskı koşullarından derhal kurtarılması sorunudur. Tutsakların özgürleştirilmesi sorunu halkların özgürleşmesiyle bütünlük halindedir ve özgürlük sorunu bugün en acil sorunlar arasındadır.

Son dönemde faşist devlet adeta can havliyle, ömrünü biraz daha uzatmak için çok yoğun biçimde şovenizme ve şiddete sarılmakta, halklarımızı birbirine kırdırtmaya çalışmaktadır. Yiğit kürt halkına karşı her yerde başlatılan katliamcı, şoven saldırı esas olarak birleşik devrimimize bir saldırı niteliği taşımaktadır. İç savaş karşılıklı olarak her iki sınıfın zor araçlarını sonuna kadar kullanacağı ve Kürt halkı ile emekçi sınıfların mücadele birliğini sağlamlaştırarak nihai ayaklanmayı örmeye hazırlanması gerektiği bir dönemindedir. Türkiye ve K.Kürdistan'da devrim nehrinin bütün kolları hızla aynı nehre akmakta, birleşmektedir. Bunu hazırlayan bizzat nesnel koşulların

kendisidir. Bu noktada öznel güçlere düşen görevler, geçmiş zamanlardan daha kolay ama daha önemlidir.

Kapitalist sistemin sıçramalı çöküşü sıklaşan ve şiddetlenen sistem krizleriyle yol almaktadır. Bu gerçek artık her yerde kendini kabul ettirmiş, dünya halkları reformist ve oportünist karakterli "işçi-sosyalist partiler"den yüz çevirmeye, onların kapitalizmi aklama, "sosyal-devleti" öne çıkarma çabalarına karşı, devrimci bir kendiliğindenlikle sosyalizm şiarını atmaya başlamıştır. Bu önümüzdeki günlerde daha da gelişecektir. Bu, Türkiye ve K.Kürdistan devriminin nesnel koşullarının dünya ölçeğinde de sağlamlaşması anlamına gelmektedir. Kapitalizmin topyekün saldırısı, işçi sınıfının ve ezilen halkların topyekün ayaklanmasına çarpacak ve zafer savaşan halkların, işçi sınıfının olacaktır.

Biz Leninist kadın tutsaklar olarak, burada yaşanan saldırıları dışardaki faşist, ırkçı-şoven saldırılardan bağımsız olarak görmüyor ve devletin hiçbir baskı ve saldırısının devrimci tutsakları teslim almaya yetmeyeceğini bir kez daha bildiriyoruz.

Gebze Zindanı'ndan Leninist Kadın Tutsaklar

CEZAEVİNDE SALDIRILAR VE BASKILAR

7 Kasım Cuma günü, bu son süreçte gerçekleştirilen cezavindeki saldırılar ve baskılarla ilgili çeşitli devrimci hareket, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerin hazırlamış olduğu bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Bizler de Mücadele Birliği olarak bu basın açıklamasında yerimizi aldık. Okunan metinde "3 Kasım 2008 günü Kırıklar 1 No.lu F Tipi cezaevinde bulunan İleri Kızılaltun ve Fehmi Çapan Hastaneye gitmek üzere bindirildikleri ring aracının içinde bir üstteğmenin yönlendirdiği 2 uzman çavuş ve 8-10 asker tarafından darp edilmiş ve özellikle kafa bölgeleri hedeflenmiştir...Aldığı darbeler sonucu Çapan baygınlık geçirmiştir... Ki saldırıda bir gün sonra görüşe giden avukatlar: İleri Kızılaltunun yüzünün çeşitli yerlerinde morluklar, kafasında şişlikler oluştuğunu, Fehmi Çapan'ın gözüünün şiştiği, alın bölgesi ve kafasının üst tarafında bazı yerlerin açıldığı ve dikiş atılmış olduğu görmüşlerdir..."

Tüm bu yaşananlar yarına dair gelişmelerin ön habercisidir aslında. F Tipi cezaevlerine karşı koyuşun haklılığıdır da aynı zamanda... Dün Tire'de, Torbalı'da çıplak arama dayatması, dizgin-siz şiddetin Engin Ceber'i katletmesi, Sincan'da bayram saldırısı ve son kırıklar F Tipine sevkte yaşananlar, Kırıklar'da kamerasız odada süngerin üzerine çıkartılarak arama dayatması, mahkemeye çıkışların bu dayatma ile engellenmesi, yine hastaneye sevkte yaşanan bu insanlık dışı saldırı 'işkenceye sıfır tolerans' diyen anlayışın 'işkenceye geniş hoşgörüsünün' ve devrimci düşünceye tahammülsüzlüğün açık kanıtıdır..." diye sözler belirtildi. Daha sonra cezavinde yaşanan bu baskı ve saldırılara karşı kamuoyunu duyarlı olmaya çağırarak basın açıklaması "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Devrimci Tutsaklar Yalnız Değildir", "Gün Gelecek Devran Dönecek İşkenceciler Halka Hesap Verecek", "İçerde Dışarda Hücreleri Parçala" sloganlarıyla sona erdirildi.

Mücadele Birliği / İzmir

YÖK PROTESTO EDİLDİ; KAPİTALİZMİ TARİHİN ÇÖPLÜĞÜNE GÖNDERECEĞİZ!

12 Eylül Askeri Faşist Darbesinin ürünü olan YÖK, kuruluşunun 27. yılında DÖB, Ekim Gençliği, EHP Gençliği, YDGH, YDG, Genç Kurtuluş, DİP'li Öğrenciler, Tüm-İGD, DSG, ÖEP, SGD, Genç Sol, Köz, Öğrenci Postası, Beyazıt Gazetesi, YKÖD, İLG, Dev-Lis'in "6 Kasım İnisiyatifi" adı altında örgütledikleri ortak eylemle Beyazıt Meydanı'nda 500'e yakın öğrencinin katılımı ile protesto edildi.

Beyazıt otobüs duraklarında saat 13.30'da "Em Perwerdahiya Zimane Xu Dixazin-Anadilde Eğitim İstiyoruz / Emperyalizme ve Şovenizme Karşı Yaşasın Halkların Kardeşliği ve Birlikte Mücadelesi / 6 Kasım İnisiyatifi" pankartı arkasında toplanan kitle buradan sloganlarla Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Coşkulu bir biçimde meydana ulaşan kitle burada Merkez Kampüsten "AKP, YÖK, MGK, TÜSİAD, sermaye defol üniversiteler bizimdir" pankartıyla çıkan diğer bileşen kitlesi ile buluştu.

SOSYALİZM GÜNCELDIR!

6 Kasım İnisiyatifi adına okunan basın açıklamasında "eğitimin sermayenin çıkarları doğrultusunda şekillendiğine, son dönemde yaşanan devlet terörü ve kürt halkına yönelik saldırılara, sermaye cephesinin tepesinde yaşanan krizine karşı gençliğin hangi tarafta yer alması gerektiğine" değinildi.

"Şimdilerde emperyalist-kapitalist sistem derin krizlerden birini daha yaşamaktadır. Türkiye cephesinden 'kriz bize uğramayacak' sözlerinin gerçekliği olmadığı açıktır. Emperyalist efendileri gibi Türkiyeli egemenler de krizin faturasını her yönüyle işçi ve emekçilere kesmek isteyeceklerdir. Bu yaşananlar bir kez daha göstermiştir ki; sosyalizm hala güncelliğini korumaktadır ve bu sömürü düzeninin tek çözümü sosyalizmdir" vurgusuyla kapitalizmin küresel krizine karşı devrim ve sosyalizm mücadelesinin önemi ifade edildi.

Açıklamada üniversitelerde ÖGB-Jandarma-Polis tarafından yapılan saldırılar, baskılar, soruşturmalar ve son dönemde artan faşist saldırılar ele alındı. "Faşist devlet uygulamalarıyla bir taraftan da tüm toplumu denetim altına almak istiyor" denildi.

Basın açıklaması, "Bizler, geleceğimizi gaspedenlerin karşısına dikileceğiz. Bizler, düzeni çatışmaların değil özgürlük ve gelecek mücadelesinin tarafında olacağız. Bizler, şovenizme geçit vermeyecek, 'Kürt Halkına Özgürlük' talebi etrafında mücadeleye omuz vereceğiz.

Ve bizler, YÖK'ü de onu yaratan ve vareden bu düzeni de hak ettiği yere, tarihin çöplüğüne göndermek için mücadelemizi sürdüreceğiz" sözleriyle bitirilerek eylem programına devam edildi.

Basın açıklaması sık sık;

"Soruşturmalar, Gözaltılar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "16 Mart'ı Unutma Unutturma!", "Katil Polis Üniversiteden Defol!", "Yök, Polis, Medya, Bu Abluka Dağıtılacak", "Beyazıt Faşizme Mezar Olacak" sloganları ile kesildi.

Basın metninin okunmasının ardından 16 Mart Katliamı'nda yitirilenleri anmak üzere Eczacılık Fakültesi'nin önüne yüründü. Devrim mücadelesinde yitirilenler için yapılan saygı duruşundan sonra anma için getirilen kızıl karanfiller Eczacılık Fakültesi'nin önüne bırakıldı. Beyazıt Marşı hep bir ağızdan coşku ile söylendi. Buradan toplu bir biçimde ortak pankartlar arkasında sloganlarla bir süre yüründükten sonra eyleme son verildi.

6 Kasım İnisiyatifi bileşenleri eyleme kendi flama ve dövizleri ile katılarak eylem alanına siyasal kimliklerini ve politik görüşlerini taşıdılar. DÖB' de eyleme kendi bayrakları ile katılırken dövizlerinde "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Parasız Eğitim için Devrim ve Sosyalizm!" şiarlarına yer verdi. Mücadele Birliği de bayraklarıyla eyleme katılarak gençliğin mücadelesine destek verdi.

**POLİTİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMADAN
AKADEMİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMAZ!**

DEVİRİM YA RUHUMUZDADIR,

YA DA HİÇ BİR YERDE!

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

/ DÖB

ANTEP'TE BASIN AÇIKLAMASI

YÖK, 12 Eylül darbesinin ardından 6 Kasım 1981'de kuruldu. Ve darbenin en simgesel kurumlarından biri olarak üniversitelerde, faşist bir denetim aracı olarak hala varlığını korumaktadır. Faşist cunta generali Kenan Evren "Anayasayı değiştirme gücünü kendisinde bulabilen bir güç gelmedikçe YÖK'ü kaldırmak mümkün değildir" sözleriyle sistemin YÖK'e verdiği önemi göstermiştir. Öğrenci gençliğin genel devrimci hareket içindeki konumlanışı, kapitalist sistemi oldukça korkutmuştur. Ve bu nedenle üniversitelerin denetimi için bu tür baskı kurumlarıyla faşizmi üniversitelerde tam anlamıyla hayata geçirmiştir.

Antep DÖB olarak bizler de "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" şiarını yükseltmek için 6 Kasım saat 12:30'da Yeşilsu Parkı'nda düzenlenen basın açıklamasına katıldık. "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" ve "Politik Özgürlük Devrimle Gelecek" yazılı ve Devrimci Öğrenci Birliği imzalı dövizlerimizle alandaki yerimizi aldık. Basın açıklamasını DÖB, LÖB, GENÇ-SEN VE DGH ortak olarak düzenledi. Okunan açıklamada "Nasıl ki burjuva sistem tarafından, haklarını arayan işçiye, emekçiye ve Kürt Halkına baskılar yapıyorsa, 12 Eylül ürünü olan YÖK de, gençliğin başında bir sopa olarak kullanılıyor... YÖK'le beraber üniversitelerde, var olan haklar da tümüyle ortadan kaldırıldı. Harçlar getirildi, özel üniversiteler açılmaya başlandı, eğitim parça parça özelleştirilerek sermayenin hizmetine sunulurken, üniversite kapıları işçi ve emekçilerin çocuklarına kapatıldı. Öğrencinin kendisini geliştirmesine dayanmayan, sınırlı ve yetersiz öğretim müfredatıyla sorgulayıcı, değiştirici değil, itaatçı bir öğretim kültürü oluşturuldu. Üniversitelere öğrencilerin ve üniversite çalışanlarının hiçbir söz hakkının olmadığı bir yönetim modeli yerleştirildi. Bilimsel araştırmalar tamamıyla YÖK denetimine alınarak tekellerin ihtiyaçları doğrultusunda belirlenmeye başlanmıştır" denildi; devamında, "Bizler; herkesin parasız olarak faydalanabileceği, demokratik, bilimsel, herkesin anadilinde eğitim alabildiği üniversitelerin olduğu, üniversitelerde polisin ve YÖK'ün bulunmadığı bir sistem istiyoruz." denilerek bu sisteme karşı mücadeleyi yükseltmenin gerekliliğine vurgu yapıldı. Basın açıklaması sloganlarla son buldu.

**POLİTİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMADAN
AKADEMİK ÖZGÜRLÜK KAZANILAMAZ!
GENÇLİK GELECEK, GELECEK SOSYALİZM!**

ANTEP DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

ANTEP'TE KESK'TEN EYLEM

Kamu Emekçileri Sendikası (KESK) G.Antep Şubeler Platformu tarafından, son dönemde yaşanan güncel gelişmelerle ilgili olarak bir basın açıklaması düzenlendi. 25 Ekim Cumartesi günü saat 12:00'de Antep Adliyesi önünde KESK dönem sözcüsü Ali Ersönmez tarafından okunan basın açıklamasında, dünyada ve ülkemizde uygulanan sosyal, siyasi ve ekonomik politikalar ve uygulamaların iflas etmeye başladığı, uluslararası sermayenin bu durumdan tedirgin olduğu ve bu sermaye grubunun yerli temsilcisi olan AKP'nin gündemi gizleme çabası içinde olduğu anlatılarak şöyle denildi:

"Ülkemizde hızla tırmandırılan şoven, ırkçı dalga, tutuklu ve hükümlülere yönelik saldırılarla cezaevlerinde de sürmektedir. Engin Ceber'in cezaevindeki ölümü ile sonuçlanan süreç, ülkemizdeki cezaevi ve karakollardaki işkence iddiaları da toplumsal kaygı ve gerginliği tırmandırmıştır.

Gün geçmiyor ki çeşitli cezaevlerinden veya karakollardan hak gaspları ile birlikte, dayak ve darp uygulamalarının yoğunlaştığı ile ilgili iddialar kamuoyuna yansımaları.

Tüm tutuklu ve hükümlülerin temel insan haklarına ve özgürlüklerine saygı gösterilmelidir. Nerede olursa olsun temel hak ve özgürlükleri kısıtlamaya yönelik her uygulamaya karşı duracağız. İnsanlığa karşı işlenen suçlardan olan işkence, kaba dayak ve kötü muameleye karşı tüm kamuoyunu duyarlı olmaya davet ediyoruz."

Yapılan açıklamada, Türkiye'de kışkırtıcı ve provokatif açıklamalar ile toplum içinde kamplaşmalar yaratıldığı ve bunun sonucunda özellikle emekten, demokrasiden, eşitlikten yana olan kesimlere yönelik saldırıların arttırıldığı anlatıldı.

21 Ekim 2008 gecesi Denizli Eğitim Sen şubesine yapılan saldırının da milliyetçi, gerici, şoven açıklamalardan ve hedef göstermelerden bağımsız olamayacağı belirtilen açıklama "Hiçbir saldırı bizleri haklı mücadelemizden ve inandığımız değerlerden vazgeçiremez" şeklinde devam etti.

"Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarının da atıldığı eylemin sonunda Balıklı Parkı'nda imza standı açan Türkiye Motorlu Taşıtlı İşçileri Sendikası'na bağlı (TÜMTİS) işçilerin bulunduğu alana doğru yürüyüşe geçildi.

"TÜMTİS İşçisi Yalnız Değildir" sloganları ile gelinen stantta KESK'li emekçiler imza vererek TÜMTİS işçilerine destek sunduktan sonra bir konuşma yapan KESK dönem sözcüsü Ali Ersönmez, işçi ve emekçilerin tüm mücadelelerinde, sınıf bilinci içerisinde, birlikte hareket etmeden başarı kazanamayacağına değindi.

Eylem alkışlarla sona erdikten sonra eyleme destek veren bazı emekçiler sivil polisler tarafından durduruldu ve artık her eylem sonunda rutin hale gelen, insanların yasal haklarını kullanmalarına bile tahammülsüzlüğün bir göstergesi ve caydırma yöntemi olan kimlik kontrolü de yapılmaması ihmal edilmedi.

**Mücadele Birliği -
Antep**

BİZİ BİZDEN BAŞKA KURTARACAK KİMSE YOK

Mücadele Birliği: UNO (Unmaş-Unlu Mamüller Anonim Şirketi) OSB (Organize Sanayi Bölgesi) Dudullu-Ümraniye’de geçtiğimiz haftalarda yaşanan olayları kısaca özetler misiniz?

Eski UNO İşçisi: 2 Eylül Salı günü Uno Fabrikası’nda çalışan ben de dahil 11 işçiyi işten çıkardılar. İşten çıkarılmamızın nedenlerini daha iyi anlatabilmek için başa dönmemiz gerekiyor.

Uno, 1994 yılında kurulmuş, paketlenmiş ekmek üretimi yapan bir fabrika. Galeta, çıtır, tost ekmek, light ekmek, hamburger ekmek gibi bir çok alanda üretim yapan, kendi sekörünün %70’ine hakim bir fabrika. Türkiye’nin onlarca iline, hatta Kıbrıs’a bile turlarla dağıtım yapıyor.

Tüm gün vardiyalı bir şekilde üretim yapılıyor. Bu vardiya gibi görünüyor ancak mesaisi çok, neredeyse 2 vardiya şeklinde çalışılıyor. 27 bin metrekare arazi üzerinde kurulu dev tesiste imalat, lojistik, paketlenme, donuk hat ve idari kısım olmak üzere birimler var. Yaklaşık 700 işçi çalışıyor. Günlük üretimi 500-600 bin adet ekmeği buluyor. Lakin bu üretimden işçinin payına düşen 495-550 ytl arası komik bir rakam. Fabrikadaki yoğun çalışmadan dolayı yaşanan birçok iş kazası oluyor. Birçok işçi arkadaşım işaret ve baş parmağı kopuk. Yine yoğun çalışmadan bel fitiği, boyun fitiği olanlar var. Çalışma şartlarının bu denli ağır olmasından ve düşük ücretlerden kaynaklı yıllardır belli aralıklarla süren sendikalı olma çabası vardı. 1998’den beri işçiler sürekli bir sendika arayışı içinde oldular. İlk DİSK’e bağlı Gıda-İş’le örgütlenme girişimleri oldu. Ardından Hak-İş’e bağlı Öz-Gıda İş’te yine başarısızlıkla sonuçlandı. 2005 Şubat’ında Tezkoop İş’te örgütlenme çabası, 2006 Türk İş’e bağlı Türk Gıda İş’le örgütlenme çalışmaları, her seferinde patronun ayak oyunlarıyla, işten çıkarmalarla başarısızlığa uğradı. Ülker firması 2008 yılında Uno Fabrikası’nın %51’ini satın aldı ve her konuda söz sahibi oldu.

İşçilerin zaten Tek Gıda İş’te üyelikleri dururken (148 işçi üyeydi sendikanın gelmesi için 288 olması gerekiyordu), pat-

ron tarafından (yani Ülker) direktör, müdür, müdür yardımcısı, amirler, şefler tarafından açık ve aleni bir şekilde işçilere baskı yapmak kaydıyla, Öz Gıda İş denen sendikaya zorla üyelikler başladı. Fakat birçok işçi bu dayatmayı bizlerin de telkinleriyle kabul etmedi. Bizi Öz Gıda İş örgütlenmesinin önünde engel olarak gören patron ve yandaşları tarafından işten çıkarıldık.

İlk gün ben de içlerinde 11 işçi arkadaşı odaya çekip bizlerden çok memnun olduklarını, işe gidiş gelişlerimizle ilgili bir sıkıntı olmadığını, fakat şirket bünyesinde bize yer olmadığını söyleyerek kibarca kovdular. İlk şaşkınlıkla tepki verdik de çıkınca ne yapacağımızı kararlaştırmaya başladık. Hem öfkeliydik, hem nasıl geçineceğimizi düşündüğümüzden kaygılı, hem de haksızlığa uğramanın üzüntüsü bir arada ilk adımımızı attık. Noterden Uno Fabrikası’na ihbarda bulduk. Yani işten çıkarılma gerekçeli kararı istedik.

İlk gün bizleri işten çıkarmak için bir bahane bulamayan patron, çektiğimiz ihbara performans düşüklüğü bahanesiyle işten çıkarıldığımızı noter aracılığıyla cevapladı.

Çalışma Bakanlığı İl Bölge Müdürlüğü’ne şikayette bulunduk. Ayrıca bir avukat aracılığıyla işe iade davası açtık. Hukuki olarak hakkımızı aramayla yetinmedik. Çünkü öğrendiğimize göre 100 işçiyi daha işten çıkaracaklardı. Biz de işten atılmaları biraz olsun güçleştirmek ve sessiz kalmayacağımızı göstermek anlamında fiili direnişe başladık.

Uno Fabrikası’nın kapısının önünde döviz ve önlüklerimizle, alkışlarımızla, sloganlarımızla beklemeye başladık. Patron bizim bu hareketimiz karşısında servislere, güvenliğe, işçi arkadaşlara kısacası herkese “onlar gibi atılmak istemeyen onlara selam vermesin” demiş. İlk gün psikolojisini üstünden atan işçiler 2. gün her şeyi göze alarak kapı önünde bizlerle görüşmeye, konuşmaya başladılar.

12 Eylül’de saat 16.00’da konuyla ilgili bir basın açıklaması yaptık. Yine fabrikadaki arkadaşlarımız alkışlarla bizlere destek verdiler. Çevre fabrikalardan arka-

daşlar bizi ziyaret etti. Mücadele Birliği de dahil birçok yapıdan arkadaş desteğe geldi.

13 Ekim Pazartesi akşamı itibariyle fabrika önündeki eylemimize son verdik. 41 gün boyunca işten atılma sebebimiz olan Tek Gıda İş Sendikası’ndan ne maddi ne manevi destek alamadığımızdan ve içerdeki işçi arkadaşlarımızın (küçük bir kısmı hariç) ciddi bir adım atmamasından kaynaklı eylemimizi bitirdik. Ancak 20-25 kişi kendini topun ağzına koydu. Çok büyük bir vefa örneği gösterdi. İşte gerçek sınıf dayanışmasıydı bu. Bu eylemi bitirmemizin bir nedeni de ben 2 çocuk babası bir işçiyim 1,5 aydır işsizim ve kiradayım ve diğer atılan arkadaşlarla da aynı durumdayız. En önemli etkenlerden biri de buydu.

Mücadele Birliği: Yaşadığınız bu deneyim bir işçi olarak yaşamınızı ve bilincinizi nasıl etkiledi?

Eski UNO İşçisi: Önceden sosyal demokrat bir insandım CHP’ye oy veriyordum, demokrasiye inanıyordum. Hukukun bizleri koruyacağına, adalet getireceğine inanıyordum. Fakat bu süre içerisinde gördüm ki aslında işçileri düşünen veya koruyan bir sistem içinde yaşamıyoruz. Çünkü CHP’li olduğunu söyleyen müdürümüz bizleri işten çıkardı. İş Mahkemesi sürecinde kanunda 3 ayda bitmesi gereken davanın 1-1,5 senede sonuçlanabileceğini öğrendim.

Patron işten attı, mahkeme umutsuz bir çırpınış, polis sakın ha radikal gruplara karışmayın tehditleri savurdu, sendika zaten ilgisiz kaldı. Yani zincirleme birbirlerine bağlılarmış. İlk başta yalnız hissettim ama görünen o ki bizi bizden başka kurtaracak kimse yok. Bu somut olayda dahi içerdeki işçi arkadaşlar ve çevre fabrikalar ciddi olarak sahiplense, her olay karşısında bir arada tavır konsa her işin altından kalkarız.

Sınıfımıza daha fazla eğilmem gerektiğini anladım. İşçilerin gelişmesi ve örgütlenmesi lazım. Artık yasalardan, mahkemelerden, CHP’den v.b bir beklentim yok. Tek umudum işçi sınıfının gelişmesi ve güçlenmesi.

Mücadele Birliği: Bu röportajı bizimle yaptığınız için teşekkür ederiz.

Eski UNO İşçisi: Biz teşekkür ederiz.

KAPİTALİST SİSTEMDE EMEKÇİ KADIN OLMAK

GEB: Türkiye’de çalışan kadın olmak ne gibi zorlukları beraberinde getiriyor anlatır mısın?

TUĞBA: Varoş bir semte yaşıyorum, üstelik eşimden boşanmış bir bayan olarak toplumsal bilinç almamış insanlarla çalışmak zor koşullar yaratıyor. Erkek egemenliği daha belirgin olan bu toplumda emeğimi ucuz satmamın yanı sıra, kadın olduğumdan kaynaklı bir yığın sorun yaşıyorum. Sabah saat 05.00’te uyanıp akşam geç saatlere kadar, buna karşılık bile demeye dilim varmıyor, 80 yıl gibi bir ücretle sigortasız, hiçbir güvence olmadan çalışıyorum.

GEB: Çalıştığınız iş yerinde ne gibi sorunlarla karşılaşıyorsunuz ?

TUĞBA: Çalıştığım işyerinde ağır koşullarda çalışmak yetmezmiş gibi, bir de ağır hakaretler aşılanma ve küfürlerle karşılaşıyorum. Bunu yapanlar patron ve yetkili kişiler, yemeğimizi bile oturarak yememize müsaade etmiyorlar. Hatta patron bizi otururken gördü, “şuraya bir tabela asacağım, benim iş yerimde oturanın...” söylemeyi insanlık onuruma yakıştıramayacağım küfürler etti.

GEB: Çalıştığınız işyerinde göreviniz neydi?

TUĞBA: Beni tezgahlar olarak işe aldılar, yapmadığım iş kalmadı. Yerleri sildim, tuvatleri temizledim. Çalıştığım işyeri simit fırını ve simit satışını da yapıyordu. Beni tezgahlar diye alan patron simit imalatında da çalıştırdı, bayrama yakın saat 01.00’den 02.00’ye kadar çalıştığım oluyordu, mesai parası vermiyorlardı. Bunun yanı sıra haftalığımı bile alamıyordum.

GEB: İşyerinde yaşadığınız en belirgin ve seni etkileyen başlıca sorunlardan bahsedebilir misiniz?

TUĞBA: Baştan da söylediğim gibi, bilinç düzeyi düşük bir çevrede yaşamamın yanı sıra, genelde bir erkek egemenliği olan bir toplumda kadın, insan olmaktan çok cinsel bir obje olarak görülüyor. Patron benim işe ihtiyacım olduğumdan, hatta mecbur olduğumdan kaynaklı, diğer bayan arkadaşlarım içinde geçerli, sürekli tacizlerde bulunup, dolaylı yollarda ahlaksız tekliflerde bulunuyordu. Benim eşimden ayrıldığımı bildiği için bunu kullanarak bu tacizleri sürdürüyordu. Hatta bir keresinde genç güzel bir bayan iş başvurusu için geldi, patron elemana ihtiyacı olmadığı halde bayanın dul olduğunu anlayınca işe aldı. Kadın akşam işten çıkınca dolmuş durağında kendisiyle konuştum, patronun nasıl sağlıklı bir biri olduğunu, işçiye ihtiyaç olmadan durumundan dolayı işe aldığını söyledim, bayan inanmadı, işyeriyle sorunum olduğundan kaynaklı böyle konuştuğumu zanetti. Ama ben 2 yıldır bu işyerinde çalıştığımı, patronu iyi tanıdığımı anlattım. İnanmamak için direndi ama kafasında soru işaretleri bıraktım, kadın o günden sonra işe gelmedi. Gelmediği için sevinmişim, şimdi daha çok sevinmem için benim de bu aşâğılık bataklıktan kurtulmam gerekiyor.

GEB: Nasıl çalışmaya başladın, ne gibi zorluklarla karşılaştın ?

TUĞBA: Türkiye’de ekonomik koşullar ortada. Evde 9 kişiyiz, babam emekli. Bir emekli maaşıyla 9 kişinin karnı nasıl dolar, hele alım gücünün bu kadar düşük olduğu bir ülkede. Ben ça-

lışmak zorunda kaldım ama ailem karşı çıktı. Ele güne ne deriz, çalışan dul kadına bu çevrede nasıl bakılır... Ben bu ön yargıları kırmak zorundayım. 9 yıl ailemle mücadele ettim, haklı mücadelem kazandım. Bir işyerinde aşçı olarak işe başladım, yarım gün çalıştım, amcamın oğulları gelip beni zorla aldılar, kadın çalışmaz dediler. Bir perde mağazasında iş buldum, yaklaşık bir ay gizli çalıştım, amcamın oğulları farkına varınca oradan da aldılar. Ama bir gün olsun, aç mısınız tok musunuz diye sormadılar. Nasıl bir erkek çalışıp geçimini sağlıyorsa, bir bayanın da çalışması kadar doğal bir şey yok. Artık bu canıma tak etti, bu yaklaşımları kadına insan gözüyle bakmadıklarının ifadesiydi. Babama onlarla konuşmasını söyledim, ne olursa olsun takmayacağımı ekledim. Bu arada ikinci evliliğimi yaptım, hiç tanımadan görmeden, görücü usulu biriyle evlendim. Bana otuz sekiz yaşında dediler, ben yirmi beş yaşındaydım. Sonradan öğrendim, kırk altı yaşındaymış. Bu koşullarda ancak bir ay evli kalabildim, ayrıldığımda hamileydim, kürtaj oldum. İkinci bir boşanmanın getirdiği olumsuzluklar yetmezmiş gibi, çevremdeki insanlar bana daha çok ön yargılı bakmaya başladılar, hakkımda dedikodular yayıldı. İntiharını bile düşündüm, evden kaçıp, bu çevreden uzaklaşmayı bile düşündüm. İlk evliliğimden olan kızım bu yaşananlardan ister istemez etkileniyordu. Bu durum üzüntülerimi bir kat daha artırıyordu. Çevremde kadın olduğum için yeterince aşılanıp horlandım, ezikliği kabullendim, düşündüm artık ne olursa olsun direnecektim. Bu sorunlarla başa çıkacağıma inandım, çünkü bir çocuğum vardı, benim geleceğimi hazırlamayan anne babama çok öfkeliydim. Gerici tutumları beni bu hale getirdi, ben çocuğuma bunları yaşatmamak için direneceğim.

GEB: Kurtulma çabalarının sonuçlandı mı?

TUĞBA: Bayramda 05.30’da iş başı yapıyorduk, gece saat 01.00 ve 02.00’ye kadar çalışırdık, oruç tuttuğumuz halde akşam yemeği bile yiyemezdik. Bir keresinde Ramazan ayında iftarımızı 22.00 sıraları ancak açabilmıştık. Sık sık müşteriler geldiğinden dolayı sofradan kalkmak zorundaydım, en son sofranın başına döndüğümde patron, “babanın lokantasında mı yemek yiyiyorsun, kalk sofradan” dedi, karnım doymadan kalktım. Yoğun baskılara dayanamayıp patronla tartıştım, o da “bayramdan sonra işe gelme” dedi, ben de “ver hesabımı, bugünden itibaren işe gelmeyeceğim” dedim, “bayrama kadar gel hesabını alırsın” dedi. Bayramdan sonra işten ayrıldım, beni telefonla aradı işe dönmemi söyledi, ben de iş bulduğumu, kendileriyle çalışmayacağımı söyleyince öfkeleni. Benim işe gitmemeden kaynaklı zarar ettiğini, paramı vermeyeceğini söyledi ve paramı alamadım.

GEB: Son olarak vermek istediğin bir mesaj var mı?

TUĞBA: Şu anda bir lokantada kasiyerim. Sömürü bu sistemin her alanında mevcut, ama hiç olmasa biraz daha rahatım. Kadının sorunlarına sizin gibi değinenler çoğalsa, sorunlar çözülür. İlginize teşekkürler.

GEB: Biz teşekkür ederiz. Kadın sorunu bu toplumun kanayan yarasıdır. Sizlerle beraber çözüm bulacağız, insanlığın kurtuluşunu insanlar sonuca vardıracak.

GEB

RedHack (Kızıl Hackerlar) Hakkında

Burjuva Basında Çıkan “Çarpıtma” Haberler

Redhack basın bürosundan yapılan açıklamayı, haber niteliği taşıdığından yayınlıyoruz:

Birkaç gün önce DTP sitesinin hacklenmesi ve ırkçı sloganlarla Kürt kadınlarından, Kürtlerin fizyonomisine kadar “alçakça” küfürlerle donatılmasına, ardından Mücadele Birliği platformuna yönelik faşist baskılar, gözaltılar, tutuklamalardan kaynaklı bir düzine eylem gerçekleştirilmiştir.

Ergenekon gazetesinin kırılmasıyla başlayan bu eylemler, (...) Türkiye Polis Dergisinin kırılmasıyla devam etmişti. (bkz polis-dergisi.org)

Bu da haber olarak, kimi “basın” gruplarınca abartılı ve bir o kadar da çarpıtılarak verilmiş, bizlerin DTP’li olduğumuz, DTP yönlendirmesiyle hack yaptığımız gibi söylemlerle “sosyalizm’den ve ideolojilerden anlamadıklarını açıkça gözler önüne sererek” efendilerinin istemlerini yerine getirmiş, sınıfsal karakterlerine uygun, yanlı, taraflı haberler yapmışlardır. Bu şekilde DTP’ye saldırarak illegal bir işi onlar yapmış gibi göstermeye, Mücadele Birliği için yapılan hack eyleminin de üstünü örtmek sınıfsal karakterimizi örtmeye çalışmışlardır.

(Eylemle ilgili çıkan haberleri www.kizilhack.org adresinden takip edebilirsiniz.)

Bu tür haberlerin çıkması kuşkusuz ki burjuva haber yayıncılarının objektif ve etik habercilikten ne anladıklarının iyi bir kanıtıdır. Bu veya benzer “psikolojik savaş” manevralarının devrimcilerin amaçlarını sekteye uğratacaklarını sanıyorlarsa yanılırlar. Mücadele Birliği dergisinin basılmasından kaynaklı olarak da kırılan sayfalar varken ve bu sayfada onlardan biriyken, yapılan haberlerde bunun “bilinçli” bir şekilde adının geçirilmemesi kuşkusuz ki sınıfsal mücadelemizin üstünü örtmek, bizi başka bir şeymiş gibi lanse ederek, efendilerinin gözüne girme telaşıdır. Herkes bilir ki, elma, ne armuttur nede kavun. O elmadır. Bu mandavalları bilinçli insanların yemeyeceği açıktır!

Her momünist gibi “ulusların kendi kaderini tayin hakkını” tanıyan bizler, ezilenlerin, Kürt ulusunun yanında olduğumuzu bir kez daha vurguluyor ve bir kez daha onları daha güzel bir gelecek için, sosyalizm için savaşa davet ediyoruz. Türk hakim sınıflarının, ezenlerin, zenginlerin, çapulcuların korkusu olmaya devam edeceğiz!

Fedakar, çilekeş halkımızı açlığa mahkum edenlere, renklere bölenlere bu dünyayı dar edeceğiz!

Türk, Kürt, Ermeni, Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Mücadele Birliği Yalnız Değildir!

Mücadele Birliği’ne Yapılan saldırı hepimizdir!

Yaşasın Sosyalizm ve Yüce Komünizm Davamız!

Mahir, Deniz, İbo yaşıyor! Devrimciler Savaşıyor!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

ve onun ürünü REDHACK/Kızıl Hackerlar

Faşizme inat, savaşıyor REDHACK!

Halk için Hack. REDHACK!

<http://www.KizilHack.Org>
Members@KizilHack.Org
 RedHack Basın Bürosu 11/08

İZMİR’DE YASAKLANAN MİTİNG VE SALDIRI

26 Ekim 2008 Pazar günü, “Ege’de militarizme, ırkçılığa ve linç kültürüne geçit vermeyeceğiz” adı altında Cumhuriyet Meydanı’ndan Gündoğdu’ya doğru yürüyüş şeklinde bir miting düzenlenecekti.

Ancak Valilik ve emniyet, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı dolayısıyla yapılacak olan “provalar ve olası provokasyonlar”ı bahane ederek bu mitingi yasakladı. Mitingin örgütleyicileri olan kimi siyasi parti ve devrimci hareketlerin en son aldıkları karar, Konak Eski Sümerbank önünde basın açıklaması oldu.

26 Ekim Pazar günü Konak Eski Sümerbank önünden Cumhuriyet Meydanı’na kadar heryer Çevik kuvvet, panzer ve akrepler tarafından sarılmıştı. Saat 13.00’den itibaren Konak Eski Sümerbank önünde toplanmaya başladık. Biz Mücadele Birliği Platformu olarak basın açıklamasına katılım sağladık. Saat 14.00’te DTP Urfa ve Bitlis Milletvekillerinin gelmesiyle basın açıklamasına başlandı. İlk önce DTP Urfa ve Bitlis milletvekilleri Kürtçe ve Türkçe, valiliğin ve emniyetin düzenlenilmesi planlanan mitingi yasaklamalarına ilişkin kınama konuşmaları gerçekleştirdiler. Daha sonra hazırlanan ortak basın metni okunmaya başlandı. Basın metni okunduktan sonra en başta olduğu gibi sloganlarla bitirildi.

Dağılma sırasında çevik kuvvet polisleri saldırmaya başladı. Kısa süreli bir çatışma yaşandı. Bu çatışma sonucunda 6 kişi gözaltına alındı. Çevik kuvvet polisleri, durakta bekleyen insanlara da kimlik sorarak göz korkutmaya çalıştı.

Mücadele Birliği Platformu / İZMİR

ANTEP'TE PANEL: EKİM DEVRİMİ VE SOSYALİZM

9 Kasım Pazar günü Antep Mücadele Birliği Platformu tarafından bir panel düzenlendi. Ayışığı Sanat Merkezi salonunda gerçekleştirilen panele Mücadele Birliği Platformu'ndan Emekli işçi İmam ÖZHARAT ve Ayışığı Sanat Merkezi emekçisi ve Grup Denize Ezgi üyelerinden Sinan KOÇUM konuşmacı olarak katıldılar. Her etkinlikte olduğu gibi bu panelde de sosyalizm mücadelesine hayatını adanmış olan tüm ölümsüz savaşçıların zihinlerde canlandırılması için 1 dakika süre ayrıldı ve saygı duruşunda bulunuldu.

İlk sözü alan Sinan KOÇUM konuşmasının başında, günümüzde sıradan hale gelmiş olan telefon, uçak, röntgen cihazı gibi icatlardan ve bunların mucitlerinden bahsederek söze başladı ve sosyalizm düşüncesinin sadece bir hayalden ibaret olduğunu savunulara atıfta bulunarak, şöyle devam etti:

“O dönemde yaşayan insanlar da bu mucitlerin hayallerine imkansız gözüyle bakıyorlardı, ancak bugün onların yanıldığını açıkça görebiliyoruz. Sosyalist ve komünist toplum biçimlerinin gerçekleştiremeyeceğini savunanlar da o günkü insanlardan daha farklı bir durumda değildir; ve bu mucitler nasıl hayallerini gerçekleştirmişlerse, sosyalizm düşüncesi de kaçınılmaz olarak dünyayı kapsayacaktır.

Her insanın bilinci, içinde yaşadığı topluma göre şekillenir. Dolayısıyla kapitalist toplumda yetişen her birey ‘ben’ duygusu ile büyür ve yaşar. Her şeyden önce kendi menfaatlerini düşünür. Bugün dünyada yaşanan birçok sorunun kaynağı da bu bencilik duygusudur. Ancak sosyalizmde her birey içinde yaşadığı toplumla birlikte var olur ve bilinci de böyle bir kolektif yaşantı içinde gelişir.

Küresel ısınma tehlikesine rağmen, buna sebep olan çarpık sanayi yöntemlerinin terk edilmemesi, orman yangınlarını sö-

dürmekte kullanılan teknoloji yerine savaş uçaklarının ve savaş sanayisinin gelişimi için kaynak ayrılması gibi birçok problem bencil sermayedarların kar hirsından kaynaklıdır. Bunun gibi pek çok sorun, kaynağını, içinde yaşadığımız kapitalist üretim ilişkilerinden almaktadır. Bütün bunların çözümü sadece üretim ve paylaşımın kolektif hale gelmesi, yani sosyalizm ile gerçekleşebilir.”

Ardından söz alan İmam ÖZHARAT ise Ekim Devrimi'nin önemine değinirken dünyadaki bu çapta meydana gelen ilk ve en büyük devrim olduğuna ve gerçekleşmesinden sonra da birçok devrimin önünü açtığına dikkat çekti. 1905 ve 1917 yıllarında Rusya'da yaşananları detayları ile anlatırken Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin (RSDİP) kuruluşuna değindikten sonra komite – konsey – sovyet örgütlenmesini anlatarak tabandan merkeze kadar parti içinde ve devrim sonrası ülke genelinde bu işleyişin gerçek demokrasiyi hayata geçirdiğini anlattı. RSDİP içerisinde Bolşevikler ve Menşevikler olarak gerçekleşen ayrımı da anlatan ÖZHARAT, o dönemde yaşanan tartışmalar sırasında Bolşevikler'in ülkedeki belirli birimlerin yönetimini kabullenmek yerine “Tüm İktidar Sovyetlere” sloganı ile yönetimin tamamen işçi sınıfı ve onun öncülerine geçmesi doğrultusundaki ısrarlarına ve zaferlerine dikkat çekerek sözlerini şöyle sürdürdü:

“Yaşanan çatışmalarda mücadele verenler büyük oranda işçi sınıfının içerisinde çıkan milis güçleri idi. Çar yanlısı faşist generallere ve onların ordularına karşı sınıf bilinci içerisinde, iktidar hedefi ile savaştılar.

Ekim Devrimi bütün bu nitelikleri ile günümüzde de güncelliğini korumaktadır. Kapitalizmin yaşadığı bunalımlar, emekçilerin yaşadığı sömürüler ve sorunlar bunun en önemli kanıtıdır.

Tüm bunların yanında Sovyetler Birliği'nin 60 yıllık süreç içerisinde, kapitalist ülkelerin 100 yılı aşkın sürede gerçekleştiremediği teknolojik ve bilimsel düzeyi yakalamış olması sosyalist sistemin ayakta olduğu sürece insanlığın ortaya koyabileceği gelişimin ne kadar ileri bir noktada olabileceğinin bir göstergesidir.”

Ekim Devrimi'nin 91. yılına girmiş olduğu günlerde gerçekleştirilen panel, soru ve cevapların ardından gerçekleştirilen serbest kürsü bölümü ve Nazım Hikmet'in Lenin için yazmış olduğu şiirlerin okunması ile sona erdi. □

BU YIL DA TÜYAP'TAYDIK...

Bu yıl 27.si düzenlenen TÜYAP Uluslararası Kitap Fuarı'nda yerimizi aldık. TÜYAP Kitap Fuarından bir hafta önce kurumlarımıza yapılan saldırı, TÜYAP için hazırlanan kitaplarımıza polis tarafından el konulması ve arkadaşlarımızın tutuklanması bizleri daha da hırslandırarak TÜYAP'ta en dikkat çeken standı açmamızda etkili oldu.

Bu yıl ayrıca TÜYAP'ın temasının, "1968, Kırk Yıl Önce, Kırk Yıl Sonra" olması ve 68 kuşağı deyince akla Deniz Gezmiş-

lerin gelmesi, kitap fuarına ayrıca bir önem kazandı. Her ne kadar TÜYAP'ta burjuva yazarlarca Denizler Kemalist gösterilse de, yine de herkes Denizleri devrimci yönüyle selamlıyordu.

Bu yıl da standımız oldukça canlıydı. Stand önünden geçen herkes standımızı mutlaka ziyaret ediyor ve güler yüzlerle ayrılıyorlardı. Dağıtılan broşürlerimizle insanlara hem TÜYAP'taki yerimizi hem yeni çıkan kitaplarımızı bildiriyor, hem de devrimci sanata yapılan saldırının basın açıklamasını ulaştırıyorduk. Ayrıca bir defter açarak "Sanata Yapılan Saldırlara Sessiz Kalma" diyerek insanlara ulaşmaya çalıştık ve düşüncelerini yazmalarına imkan sağladık.

İlk gün durgun geçen kitap fuarının ikinci günü bir hayli kalabalıktı. Bir dakika olsun standımız boş durmadı. Broşürler dağıtıyor ve Önsöz dergilerimizle, kitaplarımızla, kartpostallarımızla standımızda insanlara ulaşıyorduk. Hafta içi öğrencilerin gelmesi ise ayrı bir heyecan katmıştı. Her yerde kalabalık öğrenci grupları vardı ve Deniz'in, Che'nin resimini, kitabını gördükleri her standda mutlaka uğruyorlardı.

TÜYAP Kitap Fuarı boyunca bir çok sanatçı, aydın, yazar da bizleri yalnız bırakmadı. 7 Kasım günü ise yapacağımız etkinliğin hazırlığı ile uğraşıldı ve çağrı broşürleri dağıtıldı. Bu çabamız sonuç verdi v saat 14.00'de yaptığımız etkinliğimize bir çok insan katıldı. Tiyatro Simurg'un da katıldığı etkinlik, Ayışığı Müzik Grubu'nun müzik dinletisiyle başladı. Ardından sahnede yerini alan Tiyatro Simurg oyuncularını, "Düş mü, Gerçek mi?" adlı oyunlarını seyircilere sahnelediler.

Etkinlik sonrası Tiyatro Simurg oyuncularını standımızı ziyaret ederek her zamanki gibi yanımızda olduklarını bir kez daha gösterdiler. Aynı gün içerisinde işçi şair Kazım Demir de standımızı ziyaret edenler arasındaydı. Cumartesi ve Pazar günleri de "Ve Ayağa Kalktı İnsan" kitabıyla Ülkü Şeyda ve "Kirpiklerin Islak Gri" kitabıyla Kazım Demir, standımızda imza günü düzenlediler.

Hiçbir baskının bizi yıldıramayacağını ve her ne olursa olsun insanlara ulaşacağımızı buradan bir kez daha haykırıyoruz! Gelin, bu umutlu yolda birlikte olalım. Birlikte üretip, birlikte değişelim. Değiştirelim köhnemiş olan her şeyi. Gelin Ayışığında buluşalım...

**UMUDUMUZ KAVGADA,
KAVGAMIZ SANATIMIZLA**

AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ

YENİ KİTAPLARIMIZ TÜYAP'TA

İlk çağ...

Orta çağ...

Yakın çağ...

Yeni çağ...

Bu günden durup, geçmişe bakan

"tarihçilerin" verdiği adlar

sanki tarih bu gün bitiyormuş gibi

oysa tarih yazılmaya devam ediyor

ilerliyor ve büyüyor insanlık

Bu tarih aya kalkışların tarihi

kahramanları ve korkakları,

zaferi ve yenilgileri yaratan

büyük göletlerde biriken

çağlayanlardan akan,

hiç durmadan akan ve gelişip büyüyen

denizlerine ulaşması mutlak

insanın tarihi...

Bu yıl 27.'si düzenlenen Tüyap Kitap Fuarı'nın 8. gününe yeni kitaplarımızın tanıtımı ve yazarlarımızın imza günüyle başladık. "Ve Ayağa Kalktı İnsan" ve "Sanata Dair Notlar" kitaplarının elimize ulaşmasıyla bu kitaplarımız da standımıza eklendi. Aramızda bulunan "Ve Ayağa Kalktı İnsan" kitabının yazarı Ülkü Şeyda ve "Kirpikleri Islak Gri" kitabıyla Kazım Demir, kitaplarının imza gününü yaparak insanlara devrimci sanatın susurulamayacağını en güzel örneğini gösterdiler. Hatırlayacağınız üzere yeni çıkan kitaplarımızı düzenleme aşamasındayken polisler tarafından el konulmuştu. Buna rağmen, yoğun bir çabayla zamanında hazırlanan kitaplarımız, okuyucuları ile buluştu. □

BASKINLARA BİR CEVAP DA TÜYAP'TAN...

19 Ekim günü Haldun Dormen Sahnesi'nde BESD'den Ayışığı'na uzanan devrimci sanat yaşamının 20.yılıni kutladık. O günden başlayan baskı ve yıldırma operasyonları, 23 Ekim sabahı kurumların talan edilmesiyle devam etti.

Bu faşist saldırılar devrimci sanata ve onun yaratıcısı olan işçi sınıfına yapılan bir saldırdır. Bu yıldırma çabalarına cevap olarak 20. Yıl kapsamında hazırlanan etkinlik programına hızla devam edildi. Etkinliklerimiz Sarıgazi'de başladı, ardından Gazi Mahallesi'nde devam etti. Bu saldırıların amacı içerisinde Ayışığı'mızın TÜYAP'ta yapmaya hazırladığı etkinlikleri de engellemek vardı. Ancak bunu da başaramadılar. Çünkü 7 Kasım Cuma günü TÜYAP salonunda önce bir müzik dinletisi ve ardından tiyatro gösterimi yapıldı

Katılan izleyicilerin içinde okulları aracılığıyla TÜYAP'a gelen çocukların ve gençlerin yer alması etkinliğe ayrı bir hava kattı. Etkinlik öncelikle Ayışığı Müzik Grubu'ndan iki arkadaşımızın şarkı ve türküleri ile başladı. Ardından sahnede Tiyatro Simurg oyuncusu dostlarımızın "Düş mü, Gerçek mi?" oyunlarını izledik. Oyun sonunda Tiyatro Simurg adına konuşma yapan Mehmet ESATOĞLU: "Ayışığı'mıza yapılan bu saldırılar ve tutuklamalar tüm devrimci sanat emekçilerine yapılmıştır. Bizler buna sessiz kalamazdık. Bizlerin bu sesine bir ses de siz ekleyin. Sessiz kalmayın. Biz bu oyunumuza tutuklanan dostlarımıza armağan ediyoruz" dedi. Bu konuşmanın ardından etkinlik sona erdi. Etkinlik sonrasında ise izlemeye gelen bazı dostlarımız standımızı ziyaret ettiler.

Tüm baskılara rağmen Ayışığımız devrimci sanat mücadelemizde yolumuza ve bilincimizi aydınlatmaya devam ediyor. "Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla" sloganıyla çıktığımız bu yolda hiçbir baskı bize geri adım attırmaz. Kapitalizmin çöküş çığlıkları karşısında kitleler yüzünü devrime çevirmeye başladı. Bu da bir kez daha gösteriyor ki "Yaşam Bizden Yana"

**UMUDUMUZ KAVGADA,
KAVGAMIZ SANATIMIZLA!
BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!**

Zindanlardan Mektup Var

Ayışığı Sanat Merkezi başta olmak üzere, Mücadele Birliği Platformu'nun tüm bileşenlerine yönelik baskınlar sonrasında gözaltına alınarak, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'ne konulan Önsöz Dergisi Genel Yayın yönetmeni Songül Yücel'den gelen mektubu yayınlıyoruz.

Ayışığı'ndan Dostlara,

Hepinize merhaba... Bu yedi aylık ceza bildiğimiz bir şeydi. Önceki tutukluluktan kalan, yatılması zorunlu bi süre... Merak edilecek bir durum yok anlayacağımız. 20 Mayıs'ta, bahardan yazıya geçen o güzel günlerde, yine zorlu tırmanışın ardından Ayışığı'nda buluşacağız. Çaylarımızı yudumlayarak sohbetimizi yapacağız. Bu günü sabırsızlıkla bekliyorum.

20.Yıl Etkinliği'nin ardından yaşanan gözaltılara ne demeli. Tarihin cilvesi... Kurulduğumuz yıldan bu yana saldırılarla karşı karşıya kalan Ekin-Sanat mücadelemiz 20. yılına da saldırı ile girmiş oldu. Nasıl ki, yirmi yıldır her saldırının ardından daha güçlenerek çıktırıysak, bu saldırıdan da güçlenerek çıkacağımıza eminim. Artık somuta dönük faaliyetlerimizle, üretimimizle bu alanda ki 20 yıllık varlığımızı taçlandırmalıyız diye düşünüyorum.

Ne dersiniz yanılıyor muyum?

Hemen kolları sıvamaya var mısınız? Gözaltılar nedeniyle yapamadığımız tiyatro gösterisini yeniden örgütleme ne dersiniz? Grup Emeg'e Ezgi, Devinim Tiyatrosu, Rasim Oktar Şiir Atölyesi, fotoğrafçılar, sinema ile ilgilenenler size sesleniyorum somut üretim için kolları sıvamaya var mısınız? TÜYAP için hazırladığımız kitapları ne yapıp edip çıkarmalıyız. Tabii TÜYAP'a mutlaka katılmamız. Bu şekilde daha güçlü çıkmış oluruz bu saldırıdan.

Bu gün 31 Ekim... Beş dakika gün 1 Kasım'a devrolacak... Aklım sizde... Şu an belki Tüyap'ta hazırlıktasınız? Belki de tüm işi bitirdiniz, yarımı bekliyorsunuz? Yanınızda olmayı isterdim. Olmadı işte... Size kolay gelsin...

Görüşmek dileğiyle...

Songül

Istanbul

6 KASIM 2008

Antep

ANTEP - Ekim Devrimi

**YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ**

